Ἀρχισυντάκτης καὶ Ἰδιοκτήτης
ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Διευθυντὴς
ΣΠΥΡΙΔΩΝ ΣΟΥΓΓΡΑΣ

ΑΡΙΘ. 105.—ΤΟΜ. Ε'. ΑΘΗΝΑΙ, Κυριακὴ 20 Ὀκτωβρίου 1891. ΤΙΜΑΤΑΙ ΛΕΠΤΑ 10.

ΑΧΧΝ

ΣΤΕΡΕΟΤΥΠΟΝ ΠΝΕΥΜΑ
ΤΟΥ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ εἶνε καθ' ὅλα ἀνεξάρτητος ὑποστηρίζων ἀρχὰς καὶ ὄχι κόμματα, δημόσια παραγωγικὰ ἔργα ὠφέλιμα εἰς τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ ὄχι ὠφέλιμα μόνον πρὸς τοὺς ψευδοεπιχειρηματίας, ἐπιζήμια δὲ καὶ καταστρεπτικὰ διὰ τὸ ἐθνικὸν ταμεῖον καὶ τὸν λαόν.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ ἀναγνωρίζει μετὰ σεβασμοῦ τῶν ἰδιωτῶν τὰ εἰλικρινῆ πρὸς τὸ ἔθνος μικρὰ ἢ μεγάλα δωρήματα μαστίζει δὲ ἄνευ διακρίσεως τὰ τῆς ρεκλάμας κερδοσκοπικῶς καὶ σκοπίμως διδόμενα ἢ χαριζόμενα.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν καταχωρίζει ἀνωνύμους ἐπιστολὰς οὔτε διατριβὰς δι' οἷον δήποτε ἄτομον οὔτε πρὸς χρημάτων, ἀλλ' οὔτε ὑπογεγραμμένας παρ' ἀγνώστου ἐκτὸς ἐὰν συστηθῇ ὁ ἄγνωστος παρ' ἀξιοχρέου πρὸς τὸν ἀρχισυντάκτην ὅστις καὶ μόνος εὐθύνεται διὰ πᾶν δημοσιευόμενον. Ἐὰν αἱ ἀνώνυμοι ἐπιστολαὶ ἐμπεριέχουσι νότιζες, πληροφορίας ἢ ἀποδείξεις κοινωνικῶν συμβάντων διαφωτιζόντων τὸν ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΝ ΑΣΤΕΡΑ ὅπως ἀποκαλύψῃ τὴν ἀλήθειαν τότε μετὰ τὴν ἀποκάλυψιν τῆς ἀληθείας δημοσιεύονται μετὰ κυρίων ἄρθρων.

Κατακεχωρισμένα καὶ μὴ καταχωρισμένα χειρόγραφα δὲν ἐπιστρέφονται πλέον.

Κοινωνικὰ καὶ διάφορα, συνοδευόμενα διὰ ρεκλάμας, προσωπικῶν συστάσεων καὶ πομπωδῶν ἐπαίνων εἶνε ἀπαράδεκτα ἐπὶ οἱᾳ δήποτε πληρωμῇ.

Διατριβαὶ πτωχῶν ὑπὲρ τῆς ἀληθείας, τοῦ δικαίου αὐτῶν, τῆς προσβληθείσης ὑπολήψεώς των καὶ ὑπὲρ τῆς κοινῆς ὠφελείας δημοσιεύονται δωρεάν. Διατριβαὶ μὲ λιβέλλους περιέχουσαι χονδρὰς λέξεις, ἢ προσωπικότητας εἶνε ἀπαράδεκτοι ἐπ' οὐδεμιᾷ πληρωμῇ.

Ὁ ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ δὲν δημοσιεύεται τὴν Δευτέραν. ἐκτὸς τῆς αὔριον Ἡ Κυριακὴ ἀφίεται πρὸς ἀνάπαυσιν τῶν τε ἐργατῶν καὶ συνεργατῶν. Μόνον σπουδαιότατα συμβάντα δύνανται νὰ διαρρήξωσι τὸν ἄλλως τε ἀπαραβίαστον τοῦτον κανόνα.

ΣΥΝΔΡΟΜΑΙ

Ἐνταῦθα καὶ ἐν ταῖς ἐπαρχίαις ἐτησία δρ. 30 ἑξαμ. δρ. 15
Ἐν τῇ ἀλλοδαπῇ . . . . . » » 45 » » 26

ΚΥΡΙΑΚΗ 20 Ὀκτωβρίου. — Ἰωὴλ τοῦ προφήτου.— Ἀνατολὴ ἡλίου ὥρα 6, λεπ. 20.— Δύσις ὥρα 5, λεπ. 2.— Σελήνη 28 ἡμερῶν.

Ο ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΣ ΑΣΤΗΡ

Πρὸ τῆς ἐκδόσεως τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» τινὲς ἐξέφρασαν γνώμην, ὅτι ὁ τίτλος «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» ἐν Ἑλλάδι σήμερον εἶνε ἀναρμόδιος· ὤφειλον δὲ νὰ τὸν ὀνομάσω Ἑλληνικὸν ἀστέρα.

Ἕκαστος ἄνθρωπος ἐν τῇ εἰδικότητι του ἀσχολεῖται νὰ κάμῃ γνωστὸν τ' ὄνομά του, τὸ ἐπάγγελμά του, τὴν ἐπιχείρησίν του, τὴν ἐπωνυμίαν του, ἢ τὸ σύγγραμμά του.

Ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» ὕστερον ἀφοῦ ἐξετέλεσε πατριωτικώτατα ἐν Ἀγγλίᾳ διὰ δέκα ἑπτὰ χιλιάδων λιρῶν στερλινῶν ζημίας τὴν κατὰ τῆς Τουρκίας ἀποστολήν του καὶ χάριν αὐτῆς προὐκάλεσεν σφοδροτάτας συζητήσεις ἐν τῷ κοινοβουλίῳ τῆς μεγάλης Βρεττανίας, ἐξηρέθισε δὲ τόν τε Σουλτάνον καὶ τὸ φιλότουρκον ὑπουργεῖον τοῦ κόμητος Ρῶσσελ ἐπὶ τοσοῦτον ὥστε αὐθαιρέτως νὰ διακόψῃ τὴν ἔκδοσίν του ἐπὶ ἐδάφους ἐλευθέρου, πῶς δύναται νὰ ἀλλάξῃ σήμερον ὄνομα, ὁπόταν ἡ πολιτικὴ αὐτοῦ ἔσεται ἡ αὐτὴ καὶ ἐχθρικωτέρα κατὰ τοῦ παρόντος φωτοσβέστου καὶ φανατικῶς μισοχρίστου Σουλτὰν Χαμίδ.

Τὸ κύριον ἄρθρον τῶν «Καιρῶν» τοῦ Λονδίνου (Times) τῆς 21 τοῦ Ἰουλίου τοῦ 1862 ἐλέγχον τὴν πολιτικὴν τῆς Ἀγγλικῆς Κυβερνήσεως διὰ τὴν παῦσιν τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἔγραφε τὴν ἐπαύριον τῆς θορυβώδους συζητήσεως ἐν τῇ βουλῇ τῶν Κοινοτήτων πρὸς τοῖς ἄλλοις καὶ τὰς ἑπομένας λέξεις.

»Ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» ἀνέτειλε ἐπὶ τοῦ ὁρίζοντος τοῦ Ἀγγλικοῦ Κοινοβουλίου μετὰ λαμπρότητος ἴσης τοῦ κομήτου τοῦ 1861, θέσας εἰς φλόγας τὸ Κοινοβούλιον ἐν τῷ ζητήματι ἐὰν ἔπρεπε ἢ ὄχι νὰ ἐπιτρέπηται εἰς τὰ ταχυδρομεῖα τῆς Μεγ. Βρεττανίας ἡ εἰς Τουρκίαν ἀποστολή του».

Ἤθελεν εἶσθαι ἀδίκημα τρισμέγιστον πρὸς τὸν «Βρεττανικὸν Ἀστέρα» νὰ μεταβάλω σήμερον τὸ ὄνομά του εἰς οἱονδήποτε ἄλλο, ἐνῷ ἡ ὑπὲρ τῶν δούλων ἀδελφῶν πολιτικὴ αὐτοῦ οὔτε κατὰ κεραίαν θὰ ἐλαττωθῇ ἐκείνης τοῦ 1860-1862.

Ἕτερος λόγος τῆς διατηρήσεως τοῦ ὀνόματος τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» εἶνε, ὅτι οἱ Ἀστέρες δὲν εἶνε καρφωμένοι ἀλλὰ κινούμενοι, ὥστε ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» προερχόμενος ἐκ τῆς Ἑσπερίας καὶ ἀνατέλλων εἰς τὴν Ἀνατολὴν συγκομίζων μετ' αὐτοῦ ἅπαντα τὰ φῶτα καὶ νωλεμῆ σελαγίσματα τοῦ πρηστηροκράτορος πολιτισμοῦ τοῦ συνταγματικωτέρου τῶν ἐθνῶν, πιθανὸν νὰ κατασχίσῃ τὴν ὀρφνὴν ἢ μεταβάλῃ εἰς διαφανῆ πέπλον τὴν ἐπικρατοῦσαν φοβερὰν ὁμίχλην, τὴν τρομερὰν κατουλάδα νύκτα, ἣν τόσοι ἀνθρωποδαίμονες τῆς παρούσης ἐποχῆς συνεσώρευσαν ἐπὶ τῆς δυστυχοῦς ἡμῶν πατρίδος.

Ὅπως δὲ μὴ παρεξηγηθῶ λαμβάνω τὴν ὡραιοτέραν ἐκ τῶν πολλῶν σημασιῶν τῆς ἀρχαίας λέξεως ἀνθρωποδαίμων ἐκείνην, ἥτις σημαίνει Ἥρως.

Πράγματι μεταφέρων ἐξ Ἀγγλίας ἀχρωματίστως ἐκ τῶν εἰδικῶν ἐφημερίδων καὶ περιοδικῶν, ὅσα δύνανται νὰ διαφωτίσωσι καὶ ἐκπαιδεύσωσι τὸν λαὸν τῆς Ἑλλάδος εἰς ὅτι ἀφορᾷ τὰς βάσεις τοῦ πολιτισμοῦ καὶ τοῦ συνταγματικοῦ ἡμῶν πολιτεύματος, φρονῶ ὅτι δικαιοῦμαι εὐλόγως νὰ διατηρήσω τὸν τίτλον τῆς περιεχούσης τοιαύτην ὕλην ἐφημερίδος μου «Ὁ Βρεττανικὸς Ἀστήρ».

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

Ἐν Ἀθήναις τῇ 19 Ὀκτωβρίου 1891.

Μετὰ παρέλευσιν τριάκοντα ἐτῶν ὁ τοῦ Λονδίνου «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» σήμερον αὖθις ἀναφαίνεται ἐν Ἀθήναις.

Ἡ σήμερον δὲ εἶνε ἡ κρισιμωτέρα τοῦ ἔθνους ἐποχή, διότι καθ' ἡμᾶς οὖσα μᾶλλον ἀλεξαίθριος ἢ ἀπελπιστικὴ εἶνε καὶ ἡ εὐελπιστικωτέρα.

Εἶνε ἡ κρισιμωτέρα, διότι ἀμφότερα τὰ δύο ζωτικὰ τοῦ Ἑλληνισμοῦ ζητήματα, τό τε ἐσωτερικὸν καὶ ἐξωτερικὸν προσπελάζοντα ἐπισπεργῶς τὸ ἔσχατον ὅριον τῆς παλιρροίας, παρουσιάζουσι συγχρόνως φοβερὰν ἄβυσσον πρός τε τοὺς ἀπαισιοδόξους καθὼς καὶ τοὺς αἰσιοδόξους ἐνῷ δὲν ἔχει οὕτω.

Ἀληθῶς ἐλαφρὰ μόνον πνοὴ δύναται νὰ ὠθήσῃ τὸ ἕν, ἢ τὸ ἕτερον τῶν ζητημάτων ἢ καὶ ἀμφότερα πέραν τοῦ ὁρίου τῆς παλιρροίας, ὅπως ἀνεπανορθώτως κατακρημνισθῶσιν ἐν τῇ ἀβύσσῳ, ἀλλ' ἀφ' ἑτέρου δραστήρια λαοσῷα μέτρα καὶ μέσα, τὰ ὁποῖα βαθμηδὸν δι' ἀναμφισβητήτων γεγονότων θὰ ὑποδείξωμεν, δύνανται νὰ προσενέγκωσι τὴν παρ' ὅλων ἡμῶν τοσοῦτον προσδοκωμένην ἐθνεγερσίαν.

Κατασπαρασσομένη ἡ Ἑλλὰς σήμερον ὑπὸ δύο κομμάτων, τοῦ Κορδονίου καὶ τῆς Ἐλαίας ὡς ἄλλοτε τριάκοντα κατὰ σειρὰν ἔτη κατεσπαράσσετο ἡ Ἀγγλία ἐξ ἐκείνου τοῦ λευκοῦ ρόδου καὶ ἐρυθροῦ ρόδου τῶν δουκῶν τῆς Γιόρκ καὶ Λάγκαστερ διὰ τὴν κατοχὴν τῆς ἐξουσίας, οἵτινες ἔδωσαν τέρμα τὸ 1485 εἰς τὴν δυναστείαν τῶν Πλανταγενητῶν, φρονοῦμεν, ὁ «Βρεττανικὸς Ἀστὴρ» οὐδὲν τῶν δύο κομμάτων ὑπηρετῶν καίτοι σεβόμενος δεόντως τά τε μέλη καὶ ἰδέας τῶν συγκροτούντων αὐτά, δύναται νὰ ὁμιλήσῃ ἀπαθῶς, τολμηρῶς, ἀμερολήπτως καὶ ἀνεξαρτήτως περὶ τῶν αἰτίων καὶ θεραπειῶν τῆς ἐνεστώσης κρίσεως.

Ἓν τῶν πολιτικῶν ἀξιωμάτων τοῦ Martial εἶνε καὶ οἱ ἑξῆς λόγοι. «Σήμερον ἀπαιτεῖται

μεγαλειότερα ἐπιδεξιότης νὰ συζητήσῃς μεθ' ἑνὸς μόνου ἀνθρώπου ἢ ἄλλοτε μεθ' ὁλοκλήρου λαοῦ».

Ἀναχωροῦντες ἐκ τῶν λόγων τούτων, ἀρκούντως γνωρίζομεν ὅτι ἐν Ἑλλάδι ὅπου ἡ ἰσηγορία εἶνε δύσκολος ὁ δὲ ραδιολόγος ὁ πλατυλέσχης καὶ ὁ φιλόνεικος ἐξοστρακίζουσι τὴν καλὴν πίστιν ἤτις εἶνε ὁ θεμέλιος λίθος πάσης πολιτικῆς, ἀρκούντως συναισθανόμεθα καὶ τὰς δυσχερίας καὶ εὐθύνας ἃς ἔχομεν νὰ ὑπερπηδήσωμεν καὶ τοὺς κινδύνους οὓς θὰ διατρέξωμεν ὅπως καταπείσωμεν τὰ ἰσχύοντα ἄτομα.

Ἀποτεινόμεθα λοιπὸν πρὸς τοὺς πολλοὺς, διότι ἡ ἀποστολὴ τῆς Ἐφημερίδος ἡμῶν προωρίσθη ὑπὲρ τῶν πολλῶν, ὑπὲρ τοῦ Πανελληνίου καίτοι ἐπιζήμιος δι' αὐτήν, καίτοι ὑποστᾶσα μυρίας καταδιώξεις παρὰ τῆς Τουρκοάγγλικῆς καὶ Ἀγγλοδουλγαρικῆς πολιτικῆς.

Ὀφείλομεν ἄρα νὰ ἐπαναλάβωμεν διὰ πάσης νέας θυσίας τὰ αὐτὰ καθήκοντα καὶ συμφέροντα ἅτινα εἶνε ἐκεῖνα τοῦ λαοῦ τῆς Ἑλλάδος καὶ τῶν δούλων ἀδελφῶν.

Ἂς μὴ ἐκπλαγῶσι λοιπὸν οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν ἐὰν ἐν τῷ Διαβόλῳ ἐν Ἑλλάδι συχνότατα θὰ ἀκροάζωνται αὐτοὶ ἀγορεύοντος ὑπὲρ μιᾶς ἐπαναστάσεως καὶ μιᾶς αἱματοχυσίας, καὶ ἂς μὴ ὑπολαβωσιν, ὅτι ἡ λέξις ἐπανάστασις κατὰ κεραίαν ὑπαινίττεται τὴν πολυήρατον ἡμῶν δυναστείαν ἢ τοὺς κυβερνήσαντας καὶ κυβερνῶντας τὸ κράτος, ἢ ὅτι ἐρχόμεθα νὰ ρίψωμεν καγκάνους ἐν μέσῳ τῆς περιβλεγοῦς ἡμῶν κοινωνίας.

Ἡ ἐπανάστασις τοῦ Διαβόλου ἐν Ἑλλάδι εὑρίσκεται ἐντὸς τῶν ταρτάρων τοῦ Διαβόλου ἐνΤουρκία ὅσσις εἶνε τὸ Ὀθωμανικὸν κράτος,ἐκεῖ ὅπου πρὸ τεσσάρων αἰώνων εὑρίσκεται ἐνταριασμένη ἡ ἐλευθερία τῆς μεγαλειτέρας μερίδος τοῦ Ἑλληνισμοῦ.

ΤΙΣ ΠΤΑΙΕΙ ; ΤΙΝΕΣ ΠΤΑΙΟΥΣΙ ; ΚΑΙ ΤΙΣ ΘΑ ΠΤΑΙΗ ;

Τοῦτο εἶνε παρ' ἡμῖν τὸ δυσκολώτερον πρὸς λύσιν πρόβλημα· τίς, τίνες εἶνε οἱ αἴτιοι τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς πατρίδος ἡμῶν. Πρὸς ποῖον ἢ τίνας οἱ μεταγενέστεροι Ἕλληνες θὰ ἀποδώσωσιν ὁλόκληρον τὴν εὐθύνην ;

Ἡ λύσις τοιούτου δυσκολωτάτου προβλήματος ἐν πλουτοκρατικῇ καὶ ὀχλοκοπικῇ κοινωνίᾳ ἐστὶν ἡ δυσεξερεύνητος· διότι ἕκαστος δύναται σοριστικῶς νὰ παρουσιάζῃ διὰ λαμπρῶν μὲν ἀλλὰ ἀπατηλῶν χρωμάτων τὴν μερίδα του ὡς ὀρθοτέραν.

Ἐνόμισα λοιπὸν, ὅτι, ὅπως ἕκαστος δύναται ἰδίαις δυνάμεσι νὰ ἐξασφαλίσῃ τὴν λύσιν, καταπεισθῇ δὲ εἰς τὴν πραγματικότητα τῶν κυρίων ἀφορμῶν τῆς παρούσης καταστάσεως νὰ διαδραματίσωτὸ «παρελθὸν» τὸ «παρὸν» καὶ τὸ «μέλλον» τῆς Ἑλλάδος διὰ τριῶν ἱστορικῶν μυθιστορημάτων τριῶν κατόπτρων, ἐν οἷς ὁ πταίων, ἢ οἱ πταίοντες, οἱ εὐθυνόμενοι καὶ τὰ αἴτια κατοπτριζόμενα ἐνώπιον τοῦ ἀναγνώστου νὰ στερεοτυποῦνται μὲ τὰς ἀρετὰς ἢ κακίας των ὅπως σήμερον ἐδημιουργήθησαν.

Τὰ τρία ταῦτα μυθιστορήματα εἶνε·

Α'. ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ, ἤτοι ἡ Πλεκτάνη τῶν πλεκτανῶν, Ἑλληνισμὸς ἀπὸ τοῦ 1745-1856.

Β'. ΤΟ ΠΑΡΟΝ. Ὁ Πάτροκλος Σκοπελίδης ἢ τὸ μεγαλεῖον καὶ τὰ βάραθρα τῆς Ἀγγλίας. Πατριωτισμὸς ἀπὸ τοῦ 1850-1881.

Γ'. ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ. Ὁ Διάβολος ἐν Ἑλλάδι ἤτοι ἡ Ὕλη καὶ τὸ Ἄυλον. Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

Ἀναγινώσκων καθ' ἑκάστην ἐν τῷ Βρετανικῷ Ἀστέρι ὁ ἀναγνώστης συγχρόνως τὰ τρία μυθιστορήματα, ἄλλως τε πεποικιλμένα διὰ πλειστης ἱστορικῆς καὶ διδακτικῆς ὕλης, οὐδόλως θὰ διστάσῃ νὰ σχηματίσῃ πεποίθησιν, τοῦ τίς πταίει, τίνες πταίουσι, καὶ τίνων τὰ νῶτα βαρύτατα θὰ φέρωσιν εἰς τὸ μέλλον ἀπάσας τὰς ἀμαρτίας τῆς ἡρωϊκῆς μὲν ἀλλ' ἀτυχοῦς ἡμῶν πατρίδος. . . . .

ΣΤΕΦΑΝΟΣ ΞΕΝΟΣ

ΤΗΛΕΓΡΑΦΗΜΑΤΑ

ΟΥΑΣΙΓΚΤΩΝ, 19 Ὀκτωβρίου.

Ἅπασαι αἱ ἀπό τινων ἡμερῶν διαδοθεῖσαι φῆμαι περὶ πολέμου μεταξὺ Ἡνωμένων Πολιτειῶν καὶ Χιλῆς διεψεύσθησαν.

ΒΙΕΝΝΗ, αὐθημερόν.

Ὁ πρίγκιψ Κσαρτορίσκη ἀπέθανε τὴν νύκτα.

ΛΥΒΕΚΗ αὐθημερόν.

Αἱ Α.Α. Μ. Μ. ὁ Βασιλεὺς καὶ ἡ βασίλισσα τῆς Ἑλλάδος ἀπεβιβάσθησαν χθές.Ἄνευ διαταρβῆς ἐν τῇ πόλει ἐξηκολούθησαν ἀμάξαι τὸ ταξείδιόν των διὰ Βιέννην. Αἱ Α.Α. Μ.Μ. ἀνεχώρησαν ἐκ Λυβίκης εἰς τὰς 2 μ. μ.

ΒΡΕΣΤΗ, αὐθημερόν.

Ἡ δημαρχία τῆς Βρέστης προσέφερε τὸ ἑσπέρας ποῦνς εἰς χιλίους ὑπαξιωματικοὺς Ρώσσους καὶ Γάλλους. Ἐλέχθη δὲ ἐπίσημος παράστασις πρὸς τιμὴν τῶν Ρώσσων ἀξιωματικῶν. Λόγοι πλήρεις ζωηρότητος ἀμοιβαίας συμπαθείας ἀπηγγέλθησαν. Πανταχοῦ δὲ οἱ Ρῶσσοι ἐπευφημήθησαν.

ΠΑΡΙΣΙΟΙ, 19 Ὀκτωβρίου.

Ἑλληνικὸν δάνειον...	391.
Γαλλικὸν τῶν 3 0[0	95.90
Ἡνωποιημένον αἰγυπτιακὸν	486.
Δάνειον τουρκικὸν	17.52
Συνάλλαγμα ἐπὶ Λονδίνου.	25.24

ΛΟΝΔΙΝΟΝ, αὐθημερόν.

Ἀγγλικὰ πάγια	95.06
Νέον ρωσσικὸν....	94 1(4
Ἑλληνικὸν 5 0[0	78 4[2
» 4 0[0	60 1[2
Αἰγυπτιακὸν...	85 3(4
Ἰταλικὴ ράντα...	88.
Προξενολληνικὸς τόκος	4 0[0

ΜΕΣΗΜΒΡΙΝΟΝ ΠΡΑΚΤΟΡΕΙΟΝ.

ΕΓΧΩΡΙΑ

ΑΔΕΣΠΟΤΟΙ ΦΗΜαΙ

Ἐφημερίδες τινὲς τῆς πρωτευούσης, ἀρέσκονται ἀπό τινος νἀναγράφωσι ἀδέσποτους τινας εἰδήσεις περὶ φανταστικῶν ἐρίδων μεταξὺ τοῦ κ. Ὑπουργοῦ τῶν Στρατιωτικῶν καὶ τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ κ. Σαπουντζάκη ἢ μετὰ τοῦ ἡμιμετάρχου τοῦ προσωπικοῦ τοῦ αὐτοῦ ὑπουργείου κ. Λυμπρίτου. Ταῦτα πάντα εἴμεθα εἰς θέσιν νὰ γνωρίζωμεν ὅτι στερεοῦνται ἐντελοῦς ὑποσάσεως καθότι ἡ Κυβέρνησις ἐκτιμῶσα τὰ ἔξοχα προτερήματα καὶ τὴν ἐγνωσμένην πεῖραν ἢ καὶ τὸ ἐνδιαφέρον τοῦ κ. Σαπουντζάκη ὑπὲρ τοῦ στρατοῦ, ἔχει πλήρη πεποίθησιν ἐπ' αὐτοῦ, οὐδαμῶς δὲ διστάζει περὶ τῆς εἰλικρινοῦς τούτου ἐνεργείας· ὅσον ἀφορᾷ τὸν κ. Λυμπρίτην, αὐτὸς καλῶς γνωρίζει ποία εἶνε ἡ θέσις αὐτοῦ παρὰ τῷ ὑπουργῷ τῶν στρατιωτικῶν ὥστε ὁσάκις ὑποβάλλει τὰς γνώμας αὐτοῦ νὰ μὴν ἀξιοῖ τὴν ἀποδοχὴν αὐτῶν ἀσυζητητί.

ΠΑΡΑΠΟΜΠΑΙ ΑΞΙΩΜΑΤΙΚΩΝ

Συνεπείᾳ εἰσηγήσεων τοῦ ἐπιθεωρητοῦ τοῦ στρατοῦ κ. Σαπουντζάκη παρεπέμφθησαν ἐνώπιον ἀνακριτικοῦ συμβουλίου οἱ ταγματάρχαι τοῦ πεζικοῦ κ.κ. Ντεντάκης, Γαλῆς καὶ Οἰκονόμου κριθέντες ἀνίκανοι πρὸς ἀνελλιπῆ ἐκτέλεσιν τῶν καθηκόντων τοῦ βαθμοῦ των.

* * *

Ἐπειδὴ κατὰ τὴν διεξαχθεῖσαν διαδικασίαν τῆς δίκης τῶν ἀποδρασάντωνὑπαξιωματικῶν, τῶν κατηγορηθέντων ἐπὶ ἐπιθέσει κατὰ τοῦ αὐτοκτονήσαντος Μιχαλοπούλου, ἀπεδείχθη ὅτι οἱ παρευρεθέντες ἐπιτοπίως ἀξιωματικοὶ δὲν ἐξεπλήρωσαν τὸ καθῆκόν των ἔπακρῶς πρὸς ἀποτροπὴν τῆς ἐπιθέσεως, παρεπέμφθησαν ἐνώπιον πειθαρχικοῦ συμβουλίου ἐπὶ διαγωγῇ ἀσυμβιβάστου τῷ ἀξιώματί των.

ΟΙ ΘΡΥΛΛΟΥΜΕΝΟΙ ΠΡΟΒΙΒΑΣΜΟΙ

Ἂν καὶ μετὰ μεγάλης ἐπιτάσεως ἀναγράφονται κατ' αὐτὰς ὑπὸ τῶν ἐγχωρίων ἐφημερίδων περὶ τῶν ἐπικειμένων προβιβασμῶν τοῦ στρατοῦ τῆς ξηρᾶς κατὰ τὰς ἡμέτερας ἐπισήμους πληροφορίας, εἶνε λίαν πρόωρα καθότι καὶ ἡ ἐπιθεώρησις τοῦ στρατοῦ δὲν ἔχει ἠδη συντελεσθῇ ἐκτὸς δὲ τούτου καὶ ἡ παραπομπὴ τῶν ἀξιωματικῶν τῶν κριθέντων ἀνικάνων πρὸς ἐκπλήρωσιν τῶν στρατιωτικῶν καθηκόντων των ἐνώπιον τῶν ἀνακριτικῶν συμβουλίων δὲν ἔχει ἠδη πεπραγμένη ἑπομένως ἡ Κυβέρνησις δὲν εἶνε δυνατὸν νὰ προβῇ ἐσπευσμένως πρὶν ἢ σταθμίσῃ καλῶς τὰ πράγματα.

×

Η ΓΥΜΝΑΣΤΙΚΗ ΠΡΟΟΔΕΥΕΙ

Οἱ διερχόμενοι τὸν περίβολον τοῦ Ζαππείου καὶ τὰ Παριλίσσια πρωινοὶ περιπατηταὶ παρίστανται ἀπό τινος θεατραὶ ἀσυνήθους αὐτοῦς θεάματος. Πυκνοὶ ὅμιλοι νέων καὶ οὐκ ὀλίγοι προβεβηκότες τὴν ἡλικίαν μὲ τὸ ὑποκάμισον μόνον, ἀσκεῦεσ καὶ κατα-πόρρυροι τρέχουσι, δισκοβολοῦσι, ὑπερπηδῶσι τεταμένα σχοινία, αἰωροῦνται διὰ τῶν κρίκων καὶ τόσας ἄλλας ἀσκήσεις ἐκτελοῦσιν ἐν τῷ εὐρυτάτῳ περιβόλῳ τοῦ κεντρικοῦ Γυμναστηρίου καὶ ἐν τῷ ἀρχαίῳ σταδίῳ. Θὰ ἔλεγέ τις ὅτι ἡ τόση των πυρετώδης ἐργασία σκοπεῖ τὴν τελείωσιν πολυσυνθέτου τινὸς ἔργου· καὶ μήπως ὑπάρχει συνθετώτερον δημιούργημα τοῦ ἀνθρωπίνου ὀργανισμοῦ.

Χάρις εἰς τοὺς ἀπό τινος τελουμένους τακτικοὺς ἐτησίους γυμναστικοὺς ἀγῶνας, εἰς τὸν πανελλήνιον γυμναστικὸν σύλλογον, ἤρξατο ἡ ἄλλοτε ποτε ἀκμάζουσα καὶ νῦν ἔτι ἐν νηπιώδει εὑρισκομένη κατασταση γυμναστικὴ νὰ λαμβάνῃ εὐδυτέρας διαστάσεις. Εἶναι καιρὸς πλέον ὅλοι οἱ φοιτηταὶ νὰ μεταφέρουν τὸ ἐντευκτήριόν των ἀπὸ τῶν βρωμερῶν καὶ δεινῶς ἀποζόντων καφρενείων εἰς τὸ ὑπαίθριον γυμναστήριον τὸ δίδον ζωὴν, χρῶμα ῥοδίζον, ρωμαλεότητα καὶ ὑγείαν· κάτω πλέον ὁ ν α ρ γ ε λ ὲς καὶ τὸ τ ἀ β λ ι.

×

ΚΑΙ ΜΙΑ ΠΡΟΟΔΟΣ.

Ἐκεῖνο τέλος πάντων τὸ ὁποῖον εἶνε σύνηθες εἰς ὅλας τὰς εὐρωπαϊκὰς πόλεις καὶ τοῦ ὁποίου μόνον ἡ ἰδική μας ἐστερεῖτο, δι' αὐτὸ καὶ ἀνεβιβάζοντο κατὰ τὸ δοκοῦν ἐπὶ σκηνῆς τὰ τραγελαφικώτατα ἐνίοτε τῶν δραμάτων, κατωρθώθη ἐπὶ τέλους χάρις εἰς τὴν πρωτοβουλίαν ἐθνικῶν ὄντως καὶ φιλοπροόδων συμπολιτῶν μας· ἐννοοῦμεν τὴν συσταθεῖσαν δραματικὴν ἐπιτροπὴν ὑπὸ τὴν αἰγίδα καὶ τὸν ἔλεγχον τῆς ὁποίας ἀναβιβασθήσονται ἐπὶ σκηνῆς τὰ ἐθνικώτερα καὶ τεχνικώτερα τῶν ἑλληνικῶν δραμάτων· ἤτο πλέον καιρὸς νὰ γείνῃ τοῦτο, διότι οἱ ὑποκόμητες καὶ οἱ μαρκήσιοι μᾶς εἶχον πλέον ἀηδιάσει καὶ ἐξαντλήσει.

×

ΚΑΤΑΔΙΩΞΕΙΣ ΚΑΙ ΣΥΛΛΗΨΕΙΣ ΦΥΓΟΔΙΚΩΝ

Ἕνεκα συντόνου καταδιώξεως τῶν φυγοδίκων καὶ φυγοποίνων ἐν τῇ ἐπαρχίᾳ Ἠλείας συνελήφθησαν ἡ προσῆλθον κατ' ἐπίσημον ἔκθεσιν τοῦ εἰσαγγελέως Ἠλείας κατὰ τὸ ἀ. δεκακήμερον τοῦ παρόντος μηνὸς 40 διαβόητοι ἐγκληματίαι μεταξὺ τῶν ὁποίων ὁ περιβόητος Δ. Ἀποστολόπουλος ἢ Σκαλαράκας, τὸ φόβητρον ἁπάσης τῆς ἐπαρχίας.

Ὡσαύτως ἐκ Καρυστίας ἐτηλεγράφησε ὁ ἔπαρχος ὅτι τῇ ἀρωγῇ τοῦ δημάρχου Κοτυλαίων συνελήφθησαν ὑπὸ τῶν ἐκεῖ στρατιωτικῶν ἀρχῶν δύο λησταφυγόδικοι καὶ τινες ἄλλοι ἐγκληματίαι. Ὁ δὲ νομάρχης Ζακύνθου τηλεγραφεῖ εἰς τὸ ὑπουργεῖον τὴν σύλληψιν τριῶν φυγοδίκων ἐπὶ φόνῳ. Εὐχῆς ἔργον εἶνε ὅπως ἡ κυβέρνησις καταβάλῃ πᾶσαν δυνατὴν προσπάθειαν πρὸς σύλληψιν τῆς πληθώρας τῶν κακούργων τῶν λυμαινομένων τὰς διαφόρους τοῦ κράτους ἐπαρχίας.

* * *

Κατὰ τηλεγράφημα ἐκ Σύρου τοῦ εἰσαγγελέως τῶν ἐρετῶν πρὸς τὸν ἐνταῦθα εἰσαγγελέα καὶ τὸ ὑπουργεῖον τῆς Δικαιοσύνης συνελήφθη ὑπὸ τῶν ἀρχῶν ὁ ἐπὶ φόνῳ κατηγορούμενος Δημ. Γονατᾶς ἢ Ἀϊβαλιώτης.

* * *

Καὶ ἐξ Ἀμόρσης δὲ ἠγγέλθη τηλεγραφικῶς ὅτι προσῆλθεν ἑκουσίως ὁ ἐπὶ ἀναιρέσει κατηγορούμενος Δημ. Κολλιγιάννης καὶ ἐφυλακίσθη.

* * *

Ὑπὸ τοῦ δημάρχου Νυμφαίας Λαμπροπούλου συνελήφθη ἐπικίνδυνος φυγόδικος καὶ ζωοκλέπτης ὁ Ἀλεξ. Χατζόπουλος καὶ ἀπεστάλη εἰς τὴν εἰσαγγελίαν.

ΥΠΕΡΤΙΜΗΣΙΣ ΣΙΤΗΡΩΝ

Τὰ ἀποτελέσματα τῆς ἐν Ῥωσσίᾳ σιτοδείας ἤρξαντο γενόμενα τόσον ἐπαισθητὰ ἐν τῇ χώρᾳ ὥστε ἀνυπομόνως περιμένεται ἀπὸ ἡμέρας εἰς ἡμέραν ἡ ἔκδοσις Οὐκαζίου ἀπαγορεύοντος τὴν ἐξαγωγὴν σιτηρῶν. Ἡ τοιαύτη εἴδησις τηλεγραφηθεῖσα ἀπὸ χθὲς εἰς τὴν ἀγορὰν Πειραιῶς ἔφερε αὐτὴν εἰς ἀναστάτωσιν, ὡς ἐκ τούτου ἡ τιμὴ τοῦ σίτου καὶ πάλιν ὑψώθη. Τὴν τοιαύτην τῆς Ῥωσσίας κατάστασιν ὡς καὶ τὰ οἰκονομικὰ αὐτῆς καίτοι πρὸ πολλῶν ἑβδομάδων περιέγραψεν ὁ οἰκονομολογικὸς τύπος τῆς Ἀγγλίας καὶ προεῖπεν τὰ ἐπακόλουθα αὐτῆς, θέλομεν ἐν τοῖς ἑπομένοις φύλλοις ἐκθέσει εἰς σειρὰν ἄρθρων ἀτινα παριστῶσι ἐπακριβῶς ὡς ἐκ τῶν ὑστέρων ἐδείχθη τὴν ἀληθῆ θέσιν τῆς τε Ῥωσσίας καὶ τῶν λοιπῶν τῆς Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς κρατῶν.

×

ΤΑ ΠΕΖΟΔΡΟΜΙΑ ΜΑΣ

Ἡ κυριωτέρα πρόθεσις τῶν Ἀρχῶν ἀπαιτουσῶν παρὰ ἰδιοκτητῶν τῶν οἰκιῶν τοῦ νὰ λιθοστρώνωσι τὰ πρὸ τῶν οἰκιῶν των πεζοδρόμια εἶνε νὰ ὑπάρχῃ κατὰ τὰς βροχερὰς μάλιστα ἡμέρας ἀσφαλὲς ἔδαφος διὰ τοὺς διαβάτας οἵνινες ἀνκαγκάζονται νὰ περιπατῶσι ἐντὸς τοῦ ὑδατώδους πηλοῦ καὶ διὰ νὰ ὑπάρχῃ ἐπὶ τέλους ἐν ἰδιαίτερον μέρος διὰ τοὺς πεζοὺς μὴ διατρέχοντας τὸν κίνδυνον νὰ καταπατηθῶσι ὑπὸ τῶν μετὰ μεγάλης ὁρμῆς διαφχιζουσῶν τἀξόδους ἁμαξῶν, ἀλλ' ὁ σκοπὸς αὐτὸς παντάπασι δὲν ἐκπληροῦται ὅταν ἀρίνωσι τοὺς ἰδιοκτήτας ἐλευθέρους νὰ τοποθετῶσι κατὰ βούλησιν τὰς ὑδρορρόας των· εἰς τὰ στενἀμαλιστα πεζοδρόμια εἶνε ἀδύνατον κατὰ τοιοῦτον καιρὸν νὰ περιπατῇ τις διότι ὅλαι αἱ ὑδρορρόαι κενοῦνται ἐπ' αὐτοῦ· εἰς οὐδὲν μέροςτοῦ κόσμου γίνεται τοῦτο, ἀκόμη καὶ εἰς αὐτὴν τὴν Τουρκίαν αὐτοὶ τοποθετοῦνται κατὰ τὴν βάσιν τῶν οἰκιῶν ἂν καὶ ἐκεῖ δὲν ὑπάρχουν οὔτε πεζοδρόμια.

×

ΝΑΥΤΙΚΗ ΚΙΝΗΣΙΣ

Χθὲς κατέπλευσεν ἡ ἀτμόβαρις «Ἄκτιον» εἰς Πειραιὰ ποῖοκεῖται δὲ αὔριον νὰ μεταβῇ εἰς Κύθηρα διὰ περιπολίαν.

* * *

Ἀπέπλευσεν χθὲς ἐκ Πειραιῶς ὁ ἀτμοκωδόρομον «Εὐρώτας» μεταβαίνων εἰς Καλάμας· ἐπ' αὐτοῦ ἐπιβαίνει καὶ ὁ κ. Κανάρης ναύαρχος μετὰ τοῦ υἱοῦ του, ἡ δὲ Ἀμβρακία ἀπέπλευσεν ἐκ Καλαμῶν διὰ περιπολίαν.

* * *

Κατέπλευσεν χθὲς εἰς Σύρον ἡ ἀτμοκωμιολία «Ναύπλιον ἐκ Μήλου φέρουσα τὸν ἐπιθεωρητὴν τῶν λιμενικῶν Ἀρχῶν.

×

ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΑ

Ἀνευρέθη ἐν Πειραιεῖ κατὰ τὴν θέσιν Βάβουλα βρέφος ἡμερῶν τινων νεκρὸν, ὅπερ εἶχε ἐγκαταλείψει ἐκεῖ ἡ ἄφονος μήτηρ του.

* * *

Εἷς τινα οἰκίαν ἐπὶ τῆς ὁδοῦ Ἀλωπεκῆς ἐν ᾗ συνῴκουν δύο γυναῖκες, ἐγένετο κλοπὴ 6 ὁποκαμίσων καὶ διαφόρων κοσμημάτων ὡς καὶ 37 δραχμῶν· ὡς ὑποπτος συνελήφθη Βασιλιώτης τις.

* * *

Παρὰ τὸν σταθμὸν τοῦ Λαυρίου λωποδύτης τις ἐνῷ ἀφῄρει τὰς 18 δραχμὰς ἃς εἶχε Χρήστός τις Στουραΐτης συνελήφθη ὑπὸ τῶν κλητήρων· ὁ κύριος δὲ οὗτος κατηγορεῖται καὶ ὡς συνένοχος τοῦ φόνου τοῦ Σρακιανοῦ.

×

ΚΑΙ ΜΙΑ ΑΣΧΗΜΙΑ

Ἀνέκαθεν ἐπεκράτησεν ὡς μὴ ὤφελε ἡ κακόζηλος συνήθεια ὅλοι οἱ ὑπηρέται τῶν οἰκιῶν καὶ τῶν ξενοδοχείων νὰ ἐκθέτωσι λίαν πρωὶ τὰ πλήρη ἀκαθαρσιῶν περιττώματα τῶν ὑψωνίων πρὸ τῶν πεζοδρομίων χωρὶς νὰ ἔχωσι τὴν ὑπομονὴν νὰ πράττωσι τοῦτο κατὰ τὴν διάβασιν τῶν πρὸς παραλαβὴν τούτων κάρρων, ἐντεῦθεν δὲ προκύπτουν πλεῖστα ὅσα κακά, διότι καὶ οἱ καρραγωγεῖς ἀδυνατοῦσι νὰ περισυλλέγωσι ὅλας αὐτὰς τὰς ἀκαθαρσίας, διασκορπιζομένας ὑπὸ τῶν κυνῶν, καὶ οἱ διαβάται δὲ μετὰ στενοχωρίας διέρχονται τὰς ὁδοὺς ὡς ἐκ τῆς πνιγηρᾶς δυσωδίας ἣν ἀναδίδουσιν αὐται. Ὑποθέτομεν ὅτι μεταξὺ τις ἀστυνομικὴ διαταγὴ ἐπιβάλλουσα πρόσταγμα τοῖς παραβάταις. αὐστηρῶς δὲ ἐφαρμοζομένη ἤθελεν ἐλυστελῶς ἄρη ἐκ τῆς πόλεως μας τὴν ἀσχημίαν ταύτην.

×

ΑΝΕΥ ΤΙΤΛΟΥ

Σήμερον τῇ 7 πρωϊνῇ ὥρᾳ ἀνωρεύσιν οἱ φοιτηταὶ ὑπὸ τὴν ἐξηγίαν τῶν καθηγητῶν τοῦ Πανεπιστημίου κκ. Λάμπρου καὶ Πολίτου διὰ τὴν μέχρι Αἰγίνης ἐπιστημονικὴν των ἐκδρομήν.

* * *

Σήμερον ἄρχεται τὸ θεῖον κήρυγμα εἰς τὰς ἐκκλησίας τὸ καθιερωθὲν ὑπὸ τοῦ Ἱεροῦ Συνεδρίου.

* * *

Εἰς τὸ μεγάλον θέατρον θὰ ἔχωμεν σήμερον τὸ ἑσπέρας τὴν Λ α κ μ έ.

* * *

Καὶ ἐν Χαλκίδι ἠσθάνθησαν σεισμὸν παρὰ τὴν 3 1[2 Π.Μ. τῆς χθὲς ἄνευ ὅμως δυστυχημάτων μεθ' ὃν ἐπηκολούθησαν ἐλαφραὶ τινες καὶ ἀρκετὰ δονήσεις.

* * *

Καθὰ ἐκ θετικῆς πηγῆς ἐπληροφορήθημεν δημοσιεύεται αὔριον ἐν τῇ «Ἐφημερίδι τῆς Κυβερνήσεως» ἡ προαγωγὴ τοῦ ἐνταῦθα Εἰσαγγελέως τῶν Πρωτοδικῶν κ. Δαμιζῆ εἰς Ἐφέτην.

ΠΑΝΕΠΙΣΤΗΜΙΑΚΑ

Ἡ Κυβέρνησις πρὸ πολλοῦ κατιδοῦσα τὰς ἐλλείψεις τοῦ Πανεπιστημίου καὶ σκεπτομένη νὰ ἀναπληρώσῃ ταύτας διὰ καταλλήλου νομοσχεδίου, ὅπερ προτίθεται νὰ εἰσαγάγῃ εἰς τὴν ἐνεστῶσαν τῆς βουλῆς Σύνοδον, ἀπέστειλε εἰς τὴν Σύγκλητον τοῦ Πανεπιστημίου ἔγγραφον δι' οὗ προσκαλοῦνται αἱ Σχολαὶ ὅπως ὑποβάλῃ ἑκάστη τὰς ἀνάγκας αὐτῆς καὶ ὁρίσῃ τὸν ἀριθμὸν τῶν ἐδρῶν καὶ μαθημάτων, ἅτινα δὲν διδάσκονται. Καὶ ἡ μὲν Θεολογικὴ Σχολὴ ἡ τὰς πλείονας ἐλλείψεις ἔχουσα συνελθοῦσα ἀπεφήνατο παμψηφεὶ, ὅτι ἔχει ἀνάγκην τεσσάρων ἔτι ἐδρῶν, διαιρωνήσασα μόνον ὡς πρὸς τὰ διδακτέα καὶ ἀπαραιτήτως ἀναγκαῖα μαθήματα, ἡ δὲ Ἰατρικὴ Σχολὴ ἐπανειλημμένως συνεδριάσασα καὶ ἐκφράσασα τὴν εὐχήν αὐτῆς εἰς τὸ Ὑπουργεῖον περὶ ἀναπληρώσεως τοῦ μαθήματος τῆς Ἀνατομικῆς, ἀνέθηκεν εἰς ἐπιτροπὴν ἐκ τῶν μελῶν αὐτῆς τὴν μελέτην περὶ τοῦ θεσμοῦ τῶν ἐκτάκτων Καθηγητῶν. Χθὲς δὲ Μ.Μ. συνελθοῦσα ἠκροάσατο μετὰ προσοχῆς τὴν περὶ τούτου ἔκθεσιν τῆς ἐπιτροπῆς. Ὁ Εἰσηγητὴς αὐτῆς ΚΚαραμήτσας ἐπρότεινε ὅπως ἐκφρασθῇ ἐκ μέρους τῆς Σχολῆς ἡ εὐχὴ εἰς τὴν Κυβέρνησιν περὶ τῆς ἐξῆς μεταβολῆς ὅσον ἀφορᾷ τοὺς ἐκτακτους Καθηγητάς.

Ἀεν Νὰ διαιρεθῶσιν οἱ ἐκτ. Καθηγηταὶ εἰς 2 κατηγορίας, πρῶτον εἰς ἀνεξαρτήτους διδάσκοντας ὅλως ἰδιικὰ μαθήματα καὶ δεύτερον εἰς συμπληρωματικοὺς αὐτῶν ἀναπληροῦντας ἐπιβοηθητικῶς τὸ αὐτὸ μάθημα.

Βον. Ὁ ἀριθμὸς τῶν ἐκτάκτων Καθηγητῶν νὰ εἶναι ἀπροσδιόριστος.

Νὰ ἔχωσι δὲ τὸ δικαίωμα νὰ δίδωσιν ἀποδείξεις ἀκροάσεως καὶ νὰ παρίστανται εἰς τὰς συνεδριάσεις τῆς Σχολῆς μετὰ δικαιώματος ψήφου.

Γον. Νὰ ἐξετάζωσι μόνον ἐν περιπτώσει ἀπουσίας τῶν τακτικῶν καθηγητῶν ὡς ἀναπληρωταὶ αὐτῶν.

Ἡ δὲ Σχολὴ παρεδεχθεῖσα τὰς προτάσεις ταύτας ἀπεράσισε νὰ ἐκφράσῃ τὴν εὐχὴν πρὸς ἐκπλήρωσιν αὐτῶν πρὸς τὸ Ὑπουργεῖον.

Αἱ λοιπαὶ Σχολαὶ δὲν προέβησαν ἀκόμη εἰς οὐδεμίαν ὁριστικὴν ἀπόφασιν.

Καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὴν ἀνανέωσιν τῶν ἐγγραφῶν τῶν καθυστερησάντων φοιτητῶν οὐδὲν εἰσέτι ἀπεφασίσθη παρὰ τῆς Συγκλήτου. Δίκαιον ὅμως εἶνε ἀφοῦ πλεῖστοι ὑπάγονται εἰς αὐτὴν τὴν κατηγορίαν καὶ τούτων οὐκ ὀλίγοι ἢ ἕνεκα ἀσθενείας ἢ διὰ λόγους ἀνεξαρτήτους τῆς θελήσεως των καθυστέρησαν νὰ προσέλθωσιν τὸν Σεπτέμβριον, δίκαιον εἶνε ἡ Σύγκλητος νὰ ἐπιτρέψῃ αὐτοῖς τὴν ἐγγραφήν, ἀφοῦ μάλιστα καὶ αὐτὰ τὰ μαθήματα τῶν Γυμνασίων μέλις κατὰ τὰς ἀρχὰς Ὀκτωβρίου ἤρχισαν οὐκ ὀλίγοι δὲ καθηγηταὶ τοῦ Πανεπιστημίου μέλις ἤρξαντο τῶν παραδόσεων. των.

ΣΠΟΥΔΑΙΑ ΕΙΔΟΠΟΙΗΣΙΣ

Εἰδοποιοῦνται οἱ κ.κ. συνδρομηταὶ καὶ οἱ Πράκτορες τοῦ «Βρεττανικοῦ Ἀστέρος» ἐν τῷ ἐσωτερικῷ καὶ ἐξωτερικῷ ὅτι τὰ μὴ πωλούμενα φύλλα ἐπιστρέφονται ἕνεκα τῶν τριῶν μυθιστορημάτων πρὸς δέσιμον εἰς τόμους. ὡρισμένος δὲ μόνον ἀριθμὸς φύλλων ἡμερησίως τυπώνεται. οἱ δὲ διανομεῖς εἶνε ὑπεύθυνοι ν' ἀποζημιώσωσι τὰ μὴ παραδιδόμενα φύλλα, ὅτι οὐδεὶς αὐτῶν δύναται νὰ ζητήσῃ ἐκ δευτέρου ἀπωλεσθέντα φύλλα, ἐνῷ ἀφ' ἑτέρου οἱ διανομεῖς ὑποχρεοῦνται νὰ ἐγχειρίζωσι τὰ φύλλα πρὸς τοὺς κ. συνδρομητὰς ἢ εἰς τὰς ὑπηρετρίας αὐτῶν καὶ οὐχὶ νὰ τὰ

ΟΙΚΟΝΟΜΙΚΑ

Ἀδύνατον νὰ εἰσαγάγωμεν τὸν ἀναγνώστην ἡμῶν εἰς τὸ πνεῦμα τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῶν κυριωτέρων κρατῶν τῆς τε Εὐρώπης καὶ Ἀμερικῆς, ἵνα μετ' ἐνδιαφέροντος καὶ σπουδῆς μετὰ ταῦτα παρακολουθήσῃ ἡμερησίως τὸ διέπον σήμερον πρακτικὸν οἰκονομολογικὸν σύστημα ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις τῆς Εὐρώπης καθ' ὅσον ἀφορᾷ τὰ ἐθνικὰ δάνεια τῶν διαφόρων ἐπικρατειῶν, τῶν ἐτησίων ἐσοδειῶν, τῶν μετοχῶν τῶν διαφόρων βιομηχανικῶν καὶ σιδηροδρομικῶν ἑταιριῶν ἐν οἷς οἱ λαοὶ τοποθετοῦσι τὰ κεφάλαιά των πρὸς πρὸς πορισμὸν ἀσφαλοῦς τόκου, ἐὰν δὲν καταχωρίσωμεν πρῶτον τινὰ σπουδαιότατα οἰκονομολογικὰ ἄρθρα τοῦ οἰκονομολογικοῦ τύπου τῆς Ἀγγλίας πρό τινων ἑβδομάδων δημοσιευθέντα περὶ τῶν διαφόρων ἐσοδειῶν τοῦ παρόντος ἔτους καὶ ἐπὶ τῆς οἰκονομικῆς καταστάσεως τῆς Ρωσσίας, Ἱσπανίας, Πορτογαλλίας Ἰταλίας, Γερμανίας καὶ Ἀμερικῆς. Ἐκ τῶν ἐμβριθῶν τούτων ἄρθρων οἱ ἀναγνῶσται ἡμῶν θέλουσι διδαχθῆ τὰ αἴτια τῆς ἐπικρατούσης παρ' ἡμῖν οἰκονομικῆς κρίσεως καὶ ἐκ τούτων θέλουσιν ὁδηγηθῆ, ἐὰν ὁ μὴ γένοιτο ἀφιχθῶμεν εἰς τὸ σημεῖον τῆς ἐθνικῆς χρεωκοπίας, τίς πρῶτος πρέπει νὰ χρεωκοπήσῃ, ἡ Κυβέρνησις ἢ αἱ τράπεζαι ὅλαι ἀνεξαιρέτως τῆς Ἑλλάδος, τίνα δὲ ἄμεσα μέτρα πρέπει νὰ λάβῃ ἡ Κυβέρνησις ὅπως ἀποφύγῃ τὴν χρεωκοπίαν καὶ ἐξασφαλίσῃ τὰς ὑποθηκευμένας ἰδιοκτησίας τοῦ λαοῦ.

Ἀρχόμεθα λοιπὸν αὔριον ἀπὸ τῶν περὶ ἐσοδειῶν τοῦ 1891 εἰς τὰς κυριωτέρας χώρας τῶν δύο ἡμισφαιρίων, αἵτινες εἶνε αἱ κλεῖδες ὅλου τούτου τοῦ δυσκόλου ζητήματος.

ΠΩΣ ΚΥΒΕΡΝΑΤΑΙ Η ΜΕΓΑΛΗ ΒΡΕΤΤΑΝΙΑ

Ἡ μεγάλη Βρεττανία εἶνε παράδειγμα τῶν συνταγματικῶν ἐθνῶν καὶ μήτηρ τῶν συνταγματικῶν λαῶν διακοσίων ὀγδοήκοντα ἑκατομμυρίων ψυχῶν ὅλων τῶν ζωνῶν τῆς οἰκουμένης, δι' ὃ καὶ οἱ Ἄγγλοι λέγουσιν «ὁ ἥλιος ἐν τῇ αὐτοκρατορίᾳ ἡμῶν ποτὲ δὲν δύει». Τὰ ἔθνη αὐτὰ εἶνε συνδεδεμένα μετὰ τῆς μητρὸς χώρας συμῳνῶς μὲ τὰ ποικίλα πολιτικά, βιομηχανικὰ καὶ ἐμπορευκτικὰ συμφέροντα αὐτῆς.

Παρρησιάζεται ἄρα πρωτοφανὲς κυβερνητικὸν τῆς προόδου καὶ συντηρήσεως σύστημα πολιτεύματος, ὁποῖον οὔτε ἡ Ρώμη, οὔτε οἱονδήποτε ἀρχαῖον ἢ νέον δουκτητικὸν τῆς ὑφηλίου ἔθνος ἐπαρρησίασε.

Ἐν Ἑλλάδι ἡ μεγάλη Βρεττανία εἶνε γνωστὴ μόνον πρὸς ὀλίγους.

Ἠκούσαμεν ἰδίοις ὠσὶ, μάλιστα σπουδαίους ἄνδρας βουλευτὰς ὁμιλοῦντας περὶ Ἀγγλίας καὶ λεσγηνεύοντας ὡς οἱ ἔσχατοι. Κατ' ἀρχὰς ὑπελαβόμεν τοῦτο ἀπόρριαν φανατικῶν ἀντιπαθειῶν, βαθύτερον ὅμως ἐρευνῶντες, κατενοήσαμεν τὴν ἄγνοιαν αὐτῶν πρός τε τὸ πολίτευμα καὶ τὴν Ἀγγλικὴν κοινωνίαν, καθὼς καὶ τὰς βάσεις καὶ λεπτομερείας τοῦ πολιτεύματος τῆς μεγάλης Βρεττανίας.

Ἐπειδὴ τὸ ἡμέτερον συνταγματικὸν πολίτευμα μετεμορφώθη εἰς δυσκατάπεπτον παρῳδίαν, ἐν τῇ ὁποίᾳ ἡ μὲν ἰσχὺς τῆς βασιλείας ὁσημέραι ἐκμηδενίζεται, τὰ δὲ συμφέροντα τοῦ λαοῦ διὰ νεορκικῶν κατασφορισμῶν καὶ πρωτοφανῶν στρουθοφυγιῶν καθ' ἑκάστην καταπατοῦνται, προδίδονται καὶ θυσιάζονται, θὰ δημοσιεύσωμεν ἀπὸ τῆς αὔριον τὸ πῶς κυβερνᾶται ἡ μεγάλη Βρεττανία, τοῦ κ. Ἄλβανυ Φομπλάνκ (Albany Fonblangue) πραγματεύαν, ἧς τὴν ὀρθότητα μαρτυροῦσιν αἱ πολυπληθεῖς μέχρι τοῦδε ἐκδόσεις της. Τὴν πραγματεύαν αὐτὴν σπανίως πολιτευόμενος Ἄγγλος δὲν ἔχει ἐν τῇ βιβλιοθήκῃ του.

Διὰ τοῦ συντάγματος τούτου ὁ Ἕλλην θὰ διδαχθῇ οἱ ἐστι πρακτικὸν καὶ προοδευτικὸν συνταγματικὸν πολίτευμα.

Ὁ κ. Φομπλάνκ λέγει, τὸ ἔγραψεν ὅπως οἱ ἀναγνῶσται του λάβωσιν ἰδέαν τῶν θεσμῶν, ὑφ' οὓς οἱ Ἄγγλοι ἔχουσι τὴν εὐτυχίαν νὰ ζῶσιν, ὅπως λάβωσιν ἰδέαν τοῦ μηχανισμοῦ, δι' οὗ ἡ κυβέρνησις τῆς χώρας λειτουργεῖ καὶ λάβωσιν ἰδέαν τῶν δικαστηρίων, δι' ὧν ἡ πρὸς τοὺς νόμους ἐυπείθεια ἐξασφαλίζεται.

Ἐν τῷ συγγράμματι τούτῳ ὁ συγγραφεὺς περιγράφει τὴν γέννησιν καὶ ἀνάπτυξιν τοῦ ἰσχύοντος μικτοῦ πολιτεύματος, τοῦ ὑποδεικνύοντος τὴν ἐξουσίαν, ἣν ἑκάστη ἐν τῷ βασιλείῳ Ἀρχὴ κέκτηται καὶ τὸν τρόπον καθ' ὃν ἑκάστη ἐκπληροῖ τὴν ἰδιαζουσαν αὐτῇ λειτουργίαν.

Ὁ κ. Φομπλάνκ ὁμιλεῖ περὶ δημοσίων χρεῶν καὶ περὶ αὐτοδιοικήσεως δι' ἧς τοσοῦτα ἐκτελοῦνται μεγάλα ἔργα καὶ πραγματοποιοῦνται κολοσσιαῖαι παραγωγικαὶ ἐπιχειρήσεις, αἵτινες ἀλλαχοῦ ἐκτελοῦνται ὑπὸ διοικήσεων καθ' ὑπερβολὴν συγκεντρωτικῶν.

Ὁμιλεῖ περὶ ἐκκλησίας, στρατοῦ, ναυτικοῦ, περὶ δικαστηρίων καὶ διαδικασίας ἐν τε ταῖς ἀστικαῖς καὶ ποινικαῖς ὑποθέσεσι τὰ ὁποῖα θέλουσι καταδείξῃ (ἐκτὸς τῶν διαδραματιζομένων ἐν τῷ «Διαβόλῳ ἐν Ἑλλάδι») τὴν ἀθλιότητα, παρανομίαν καὶ ἐσχάτην βορβορολεκάνην, ἐν ᾗ παρ' ἡμῖν ἐκύλλησαν νομοθέται, δικασταί, δικηγόροι, νομοθεσία, ὁλόκληρος ἡ δικαιοσύνη.

Φρονοῦμεν ὅτι οἱ σπουδαῖοι ἡμῶν ἀναγνῶσται μετ' ἀπληστίας θέλουσι παρακολουθήσῃ τὴν πραγματείαν ταύτην, διότι αὕτη εἶνε ἡ μόνη Σχολὴ, ἐν ᾗ ὁ Ἑλληνικὸς λαὸς δύναται οὐ μόνον συνταγματικῶς νὰ ἐκπαιδευθῇ, ἀλλὰ καὶ συγχρόνως καταρτισθῇ ἐγκρατὴς διὰ τὰ νομοσχέδια τῆς προσεχοῦς ἐθνοσυνελεύσεως.

Διὰ τῆς ἀναγνώσεως τῆς πραγματείας αὐτῆς ὁ λαὸς ἡμῶν ἀναντιρρήτως θὰ ἀναγνωρίσῃ τὴν ἀνάγκην μιᾶς Γερουσίας καὶ τὴν παραδοχὴν μιᾶς πρακτικωτέρας νομοθεσίας. Μετὰ τὸ τέλος τῆς δημοσιεύσεως αὐτῆς «ὁ Βρεττανικὸς ἀστὴρ» θέλει δώσῃ σχέδιον σχηματισμοῦ Γερουσίας ἀπηλλαγμένης πάσης ἐπεμβάσεως τῆς τε κυβερνήσεως, τῆς βασιλείας καὶ τῆς ἐνεστώσης διαφορᾶς.

ΥΓΙΕΙΝΑ

Πάσης τῆς φυσικῆς ἡμῶν εὐτυχίας τὸ θεμέλιον εἶνε ὑγίεια.
(Herder).

Ὁ δόκτωρ Πράουσνιτζ ἐξήτασεν ἐπ' ἐσχάτων τὸ ζήτημα, ἂν εἶνε δυνατὸν συμπαχθῇ σπέρματα νὰ μένωσιν ἐν ἐνεργῷ καταστάσει ἐντὸς τῶν σιδηροδρομικῶν ἁμαξῶν εἰς ἃς ἐκάθηντο οἱ πάσχοντες ἐκ φθίσεως ὥστε νὰ μεταδίδηται τὸ νόσημα.

Ὡς ἀντικείμενον τῶν δοκιμῶν αὐτοῦ ἐξέλεξε τὰς καθ' ὅλην τὴν ἀπὸ Βερολίνου εἰς Μιράν ἀπόστασιν ἁμάξας αἵτινες χρησιμοποιοῦνται ὑπὸ πολλῶν φθισικῶν μεταβαινόντων χάριν τῆς ὑγείας των εἰς Τυρόλον. Δέκα διαμερίσματα ἐντὸς τεσσάρων ἁμαξῶν ἐξητάσθησαν ἐπιμελῶς, ἀποτέλεσμα δὲ τῆς ἐρεύνης ταύτης ἦτον, ὅτι ἐξ διαχωρίσματα ἐντὸς τριῶν ἁμαξῶν εὑρέθησαν ἀπηλλαγμένα τῶν βακτηριδίων τῆς φθίσεως. Ἐξ ἄλλου δὲ μέρους ἐντὸς τῆς κόνεως ἑκάστου τῶν τεσσάρων χωρισμάτων τῆς τετάρτης ἁμάξης εὑρέθησαν εἰς δύο διαφόρους ἐρεύνας γενομένας τὴν 20ην καὶ 29ην Νοεμβρίου βακτηρίδια. Ὁ εὑρεθεὶς ὅμως ἀριθμὸς των ἦτο μικρότατος καὶ καθ' ἃ κρίνει ἐκ τῶν ἀρνητικῶν ἀποτελεσμάτων τῶν ἐγκεντρισμῶν οὓς ἐνήργησε δὲν τῷ ἐφάνησαν ὅτι ἦσαν λίαν δραστήρια. Ὁ Δόκτωρ Πράουσνιτζ καταλήγει εἰς τὸ συμπέρασμα ὅτι ἡ μέθοδος τὴν ὁποίαν συνήθως ἔχουν οἱ χρῆσιν νὰ καθαρίζωσι τὰς Σιδηροδρ. ἁμάξας ἀρκετὴν παρέχει προστασίαν εἰς τοὺς ταξειδευόντας κατὰ τῶν προσβολῶν τῶν πευιόντων μικροβίων.

Ἡ ἐπὶ τῶν νεῤῥῶν ἐπενέργεια τῶν ἀσπαράγγων καὶ ἂν τὸ χρῆσιμον τοῦτο ὡς διουρητικὸν μέσον αὐξάνει ἢ οὐ τὴν ἐκροὴν τοῦ οὔρου ἀπετέλεσε τὸ θέμα σπουδαίας ἀνταποκρίσεως ἐν τινι Ἀγγλικῇ Ἰατρικῇ ἐφημερίδι. Ἀρθρογράφος δέ τις λέγει «εἰς τρεῖς εὐκαιρίας (ὧν ἡ τελευταία τὸν Μάϊον ἐ. ἔ.) μετὰ πολλῆς ἐρέξεως ἔπρωγον ἀσπαράγγους ὡς χορταρικὸν τὸ ὁποῖον ὑπεργάκαμον. Ἀποτέλεσμα δὲ τούτου ἦτον οὐ μόνον ἡ ἰδιάζουσα ὀσμὴ τοῦ οὔρου, ἀλλὰ καὶ ἡ ἐπαύξησις τῆς ἐπιθυμίας του συχνάκις οὐρεῖν, εἰ καὶ ἡ πραγματικὴ ποσότης τῆς ἐκκρίσεως σπουδαίως ἠλαττώθη.

«Μοὶ ἐφάνη (λέγει ὁ προμηνθεὶς ἰατρὸς) ὅτι ὁ ἰδιαζόντως δυσάρεστος ἐξῦς πόνος μ' ἔκαμνε νὰ νομίζω ὅτι ἐξήρχοντο ψαμμώδη μόρια, ἢ εἴδός τι κρυσταλλώσεων. Ἐνθυμοῦμαι ὅτι ἤμην περίεργος νὰ μάθω, ἂν τοῦτο ὠφείλετο εἰς μέγα ποσὸν σπαρταικοῦ ἢ ἠλεκτρικοῦ ἐξέως ἐν σχήματι ἴσως κρυσταλλώδει. Εἶνε ἄρα ἀνάγκη νὰ εἴπω ὅτι ἔκτοτε παρεκτήθην τοῦ νὰ τρώγω σπαράγγια».

Ὁ Δόκτωρ Κ. Μ. Τίδι, λέγει «ὁ Δόκτωρ Οὐΐκς, ἀποτείνει μίαν ἐρώτησιν τὴν ὁποίαν αἱ περιστάσεις μὲ ἠνάγκασαν νὰ ἐξετάσω λίαν ἐπιμελῶς τὸν παρελθόντα μῆνα τουτέστιν». «Ἔχει ὁ ἀσπάραγγος διερεθεστικὴν, ἢ ἐμῤῥακτικὴν ἐπὶ τῶν νεῤῥῶν ἐνέργειαν; Ὅπως ἤθελε ἦτον ἐν μιᾷ περιστάσει ἡς πᾶσα λεπτομέρεια ὑπῆρξεν εἰς ἐμὲ γνωστὴ λέγω, ὅτι ἔχει λίαν ἀξιοσημείωτον ἐμῤῥακτικὴν ἐνέργειαν. Ἀλλ' αὕτη δὲν εἶνε ἐμετόμορφος, διότι οὔτως εἶρον, ὅτι ἡ ἐμῤῥακτικὴ αὕτη ἐνέργεια διέρρεε μεταξὺ ἓξ περιπτώσεων τοὐλάχιστον τὰς πέντε. Ἄλλοτε θὰ σᾶς διαβιβάσω τὰς λεπτομερείας τῶν πειραμάτων μας ὡς πρὸς τὴν φύσιν τῶν χημικῶν σωμάτων ἅτινα εὑρίσκονται ἐντὸς τοῦ οὔρου, ὅταν φάγῃ τις ἀσπαράγκους».

Ἕτερος Ἰατρὸς ἔλεγεν ὅτι αὐτὸς πάντοτε ἔτρωγεν ἀρθόνως τὸ χορταρικὸν τοῦτο καὶ ὅτι ὅπως οἱ πολλοὶ ἐπὶ μακρὸν ἐπίστευεν, ὅτι εἶνε διουρητικόν. Ἀλλ' ἐπιμελῶς ἐξετάσας τοῦτο ἐσχημάτισα τὴν γνώμην ὅτι εἰς τοῦτο τὸ συμπέρασμα ἔρθασαν ἁπλῶς ἕνεκα τῆς χαρακτηριστικῆς ὀσμῆς ἣν μεταδίδει εἰς τὸ οὖρος ὀλίγα λεπτὰ, ἀφοῦ τὸ φάγῃ τις. Περιστάσεις δέ τινες μὲ ἔρερον εἰς ἀμφιβολίαν περὶ τῆς διουρητικῆς αὐτοῦ ἐνεργείας, ἐπιμελῆς δὲ ἔρευνα μοὶ ἀπέδειξεν, ὅτι ἀφοῦ τις φάγῃ ἀρθόνως εἰς τῆς ἡμέρας ἀσπαράγγους ἡ ποσότης τοῦ οὔρου θέλει ἀκριβῶς ἐλαττωθῇ κατὰ τὸ ἓν τρίτον τοῦ κατὰ μέσον ὅρον οὔρου, λαμβανομένης τῆς αὐτῆς ποσότητος καὶ τοῦ αὐτοῦ εἴδους τοῦ ποτοῦ, ὅπως συνήθως. Τὸ δὲ ὑδατῶδες στοιχεῖον φαίνεται ἠλαττωμένον.

Ἕτερος ἰατρὸς ἔστις ἐπὶ πολλὰ ἔτη ἔτρωγεν ἀρθόνως τὸ χορταρικὸν τοῦτο πιστεύων, ὅτι ἡ ἐπὶ τῶν νεῤῥῶν ἐνέργειά του ἦτον ὠφέλιμος, περιγράφει τὰ ἐπ' αὐτοῦ τοῦ ἰδίου ἐπιβλαβῆ ἀποτελέσματα ὡς ἐλαττοῦντα τὴν ποσότητα τοῦ οὔρου, βλάπτοντα τοὺς νεῤῥοὺς πρὸ πάντων τῶν ὑποκειμένων εἰς νεῤῥίτιδα καὶ συμπαυσοῦντα αὐτὸ καὶ προξενοῦντα οὖρ συναίσθησιν βάρους καὶ πληθώρας.

Ὁ Δόκτωρ Βιάρ ὑποστηρικτὴς ἐν Γαλλίᾳ τοῦ δόγματος τοῦ Βρόντωδους Σεκὰρ περὶ ἐπιμηκύνσεως τοῦ βίου διὰ τῶν ἐγδοσεων σπέρματος κονίκλου εἰς τὸ σῶμα τῶν γερόντων, λέγει. Εἶχον πολλὰς περιστάσεις ἀτομικὰς καὶ ξένας νὰ δοκιμάσω τὰ ἀποτελέσματα τῶν σπαράγγων. Εἰς τὴν Ρωσσίαν καὶ Πολωνίαν τὸν Μάϊον καὶ Ἰούνιον τρώγουν μυθώδεις ποσότητας σπαράγγων προπάντων τῶν καλουμένων Χανοβιριῶν τὰ ὁποῖα εἶνε τὰ πρωτιμότερα. Τρώγονται μόνον ὅταν εἶνε λευκὰ καὶ κόπτονται ὑπὸ τὴν γῆν. Τὰ πράσινα τὰ ὁποῖα ἡμεῖς τρώγομεν ἐκεῖ βίβονται εἰς τοὺς χοίρους. Ἡ διουρητικὴ των δ' ἐνέργεια εἶνε φανερὰ ἀλλὰ ἡ ἀναλισκομένη ποσότης αὐτῶν βεβαίως πολὺ ἐλαττώνει αὐτήν. Ἐν Πολωνίᾳ εἷς ἄνθρωπος τρώγει ἑξήκοντα σπαράγγους ἐνῷ ἐν Γαλλίᾳ 10 ἢ 12 εἶνε ὁ μέσος ὅρος κατ' ἄτομον. Ἐν Πολωνίᾳ πάντοτε ὡς ἤκουσα θεωροῦνται πολὺ διουρητικά.

ΠΩΣ ΧΥΝΟΝΤΑΙ ΤΑ ΟΣΤΑ

Ὁ δόκτωρ τῆς Τεννεσσῆ τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν ἀνέφερε τὰ ἑκτακτον τοῦτο φαινόμενον γυναικός. ἥτις ἔχουν τὰ ὀστᾶ της, καὶ ἐπαρρησίασε πολυάριθμα δείγματα τῶν ὀστῶν αὐτῶν πρὸς τὴν Ἰατρικὴν ἑταιρίαν τῆς Ἀνατολικῆς Τενεσσῆ, ὡς λέγει ἡ ἐφημερὶς «Ἰατρικὴ Σημαία» τῶν Ἡνωμένων πολιτειῶν. Ὁ ἰατρὸς Μπάλλ εἶπεν ὅτι ἡ γυνὴ αὕτη εἶνε ἐξεδημήκοντα καὶ ἑνὸς ἔτους ἐντελοῦς ὑγείας διατηρουμένης κάλλιστα καὶ χωρὶς νὰ φαίνηται ἡ ἡλικία της.

Τὸ ἀνάστημά της εἶνε μέτριον τὸ δὲ βάρος της ἀνάλογον τοῦ σωματός της. Πρὸ ἑπτὰ ἐνὸς ἔτους ἤρξατο ἡ ἐκφύλιαις τῶν ὀστῶν της· ἤρχισεν ἀπὸ τὰ δακτυλά της καὶ κατὰ τὸ ἡμένον ἔτος ἔχυνεν αὐτὰ, ἕως ὅτου ἔχυσεν εἰς τὴν ὠλένην τὴν κερκίδα ἐν τῶν δύο ὀστῶν τοῦ βραχίονος καὶ τὴν ὠμοπλάτην καὶ μέρος τοῦ κατωτέρου σιαγονίου.

Τὸ χύσιμον γίνεται συγχρόνως ἄνευ πόνων ἄνευ αἱμορραγίας ἄνευ ἐλεγχώσεως καὶ ἄνευ διαταράξεως. Ἐν μιᾷ περιστάσει ἐνῷ ἔξερνε τὸ γάλα ἔχυσε τὴν κερκίδα δηλ. τὸ μακρὸν καὶ μεγάλον κόκκαλον τῆς κνήμης τὸ κοινῶς καλάμι. Ἀκρωτηριασὶς δὲν λαμβάνει χώραν, οὔτε ὑπτασμὸς οὔτε πρήνισις τῆς χειρὸς οὔτε ἔκπασις οὔτε λύτισμα· τὸ δὲ σθένος τῆς χειρὸς μένει ἐν εἴδει περισσωμένης. Τὰ χυθέντα ὀστᾶ ἐξακόσια τὸν ἀριθμὸν τῆς γυναικὸς αὐτῆς μετὰ τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς ἑταιρίας εὑρέθησαν ὅλα ἀντελῶς φυσικά· ἐθώρησεν ἡ γυνὴ αὕτη ἑκατὸν περίπου ὀστᾶ πρὸς τὰ διάφορα μέλη τῆς ἑταιρίας πρὸς ἀνάμνησιν. Ἡ γυνὴ αὕτη αἰσθάνεται πρὸ δέκα λεπτῶν, ὅτι κάποιον ὀστοῦν θὰ πέσῃ, ὅτι δὲ ἕτερον τέλειον θὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν του. Τὸ ὀστοῦν ἐξέρχεται πάντοτε διὰ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς του, ἡ δὲ πληγὴ ἐπουλοῦται τάχιστα, μολονότι μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κοκκάλων διέμειναν σημεῖα πληγῆς ἐπὶ τοῦ σώματός της.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ της ἦτο εὐπορροῦσα καὶ λίαν εὔθυμος ὅπερ μαρτυρεῖ τὴν ἰσχὺν τοῦ πνεύματος συμπορευόμενον μὲ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

ΤΟ ΠΑΡΕΛΘΟΝ

ΠΛΕΚΤΑΝΗ—ΠΛΕΚΤΑΝΩΝ

ΗΤΟΙ

ΕΛΛΗΝΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1760—1856.

ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΙΣΤΟΡΙΚΗ ΜΥΘΙΣΤΟΡΙΑ ΕΙΣ ΤΟΜΟΥΣ ΠΕΝΤΕ.

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Ἡ Μονὴ τῆς Πολλίνας.

— Ἀρ' σ' ἔσκουζα δὰ ὁ μαῦρος καπτάνιος, νὰ μὴ περάσουμε ἀπ' δόθε ποῦνε ἡ φωλιὰ τῶν βουρβουλάκων... ποῦ, ποῦ! (πτύων τὸ σπῆθός του)... Χριστὲ κὶ Παναγιὰ, διώχτους ἀπὸ σιμά μας.... ἀχ! κατπάνιε μ' ὡρχεται ἀντάρα! τήρα πῶς οὐλ' ἡ λαγγάδα ἀχνίζει. σὰ νἀβράζε ἀπ' ἀναμμένο θειάρι! Γιὰ φωτιὰ ὁλόγυρά μας στὰ ἔουμένα γιὰ νὰ μᾶς ἀνθρωποκάψουνε;

— Βάστα καλὰ, ὠρὲ Μίλιο, τὴν ἀνάσα σου καὶ τὴ γλῶσσά σου! μὴ δὲ τουρκόπουλο δέκαχρονάτικο ἄχχα κοντά μου, δὲ θὰ κρότεις 'σὰν κι' ἐσένα.... Ῥουμελιοτόπουλο νἄσαι ὠρὲ ἢ βοϊδοπολίτης μ' ὀρχσαι καὶ σκιάζεσαι ἔτσι νὰ τὰ στοιχειά;

Οἱ τελευταῖοι λόγοι τοῦ λαλήσαντος ἐλέχθησαν τος, ἐν ᾗ ὅμως διερκίνετο ἐλαρρότατος διστγμὸς, ὅστις προέδιδεν, ὅτι οἱ λόγοι του δὲν ἀνταπεκρίνοντο ἀκριβῶς πρὸς τὰ παθήματα τῆς καρδίας του.

— Τήρα, καπτάνιε μου, τήρα τὸ μαῦρο, τὸ κατάμαυρο 'κεῖνο ὄρνιο, ποῦ ὁλοένα μεγαλόνες.... ποῦ ὅσο πᾶ 'ψηλὰ πεῖρ τὸν ἀνύῤῥορο, ἴσια στὰ λιανοστούρκαρα κεῖνα, τόσο πιὸ μαῦρο γίνεται, μαῦρο 'σὰν καλιακοῦδα.... εἶναι ὁ γύδιος κι' ἀπατὸς του ὁ ἐξ' 'κείνα κατεβόθρα πῶ... πῶ!... ἄγιε ταξιάρχη μου ἄπλωσ' τὸ καλκάνι σου καὶ διῤῥιζῶλαξέ μας!

— Σῶπα, μωρὲ πδί! μὲ τὰ τριμουλιασταὶ μυρτιλόγκα σου κοντεύεις νὰ κάνῃς κι' ἐμένα τὸ γέρω λύκο νὰ σκιάχθῃ, ποῦ εἶμαι περασμένος χίλιαις φοραῖς ἀπ' τούτανες τὴ λαγγάδα.... Γιὰ λεβέντη μου, Μίλιε καὶ τῆς ἐρημιᾶς καμάρι, ἀγνάντευ!' ἐδῶ νὰ ἰδῇς πῶς κατ' ἐπάνω του στὸ διάτανο καὶ 'στὸν ταϊρᾶτου θὰ βαρέσω.... τήρα νὰ ἰδῇς πῶς θά....

Καὶ πρὶν συμπληρώσῃ τὸν λόγον του ὁ λαλῶν ἐκένωσε τὸ τουφέκιον αὐτοῦ. Κρότος διηνεκὴς ὡς βροντὴ ὑπὸ τῆς ἰχοῦς ἐπανελαμβανομένη, ἠκούσθη καθ' ὅλας τὰς διευθύνσεις, ἐν τῇ σιγῇ τῆς νυκτὸς καὶ διηρκεσεν ἐπί τινα δευτερόλεπτα· ἐνῷ δὲ ὁ ἦχος διήρκει εἰσέτι, τρεῖς ἢ τέσσαρες πυροβολισμοὶ ἠκούσθησαν ἐκ τοῦ ἀντιθέτου μέρους, ἔνθα ἐφαίνετο τὸ μέγα πρὸς τὸν οὐρανὸν ὑψούμενον νέφος.

— Ὠρὲ τοῦρκοι εἶνε, Μίλιο! Σταματᾶ! μὴ προβοδᾶς.... ἕνα βόλι ἐσούρξε καὶ πέρασε κοντὰ ἀπ' τὰ μαούλια μου... ἔπεσαν οὔλα κάτω κεῖθε σὰ στὴ ξεραγκαθιά, κεῖ πέρα· ἐμιθύρισεν ὁ πυροβολήσας καὶ κατεσπουσμένος ἐγέμιζε τὸ πρὸ μικροῦ κενωθὲν τουφέκιόν του.

— Σύρορά μου καπτάνιε, μ' ἔρερες 'στὴ φωλιὰ τοῦ καταραμένου.... Τήρεξε τώρα πῶς σπιθοβολᾶνε φλόγιαις καὶ σπίθαις μὲς' ὅλο τὸ ρουμάνι.... θώρα, καπτάνιε μου, τὸ ποτάμι δὲ τρέχει πιὰ νερὸ μὰ οὐλο κατρᾶμι ἀναμμένο καὶ λαμποκόσμα· τὸ δὲ σθένας τῆς χειρὸς μένει ἐν εἴδει περισσωμένης. Τὰ χυθέντα ὀστᾶ ἐξακόσια τὸν ἀριθμὸν τῆς γυναικὸς αὐτῆς μετὰ τὴν λεπτομερῆ ἐξέτασιν τῆς ἑταιρίας εὑρέθησαν ὅλα ἀντελῶς φυσικὰ· ἐθώρησεν ἡ γυνὴ αὕτη ἑκατὸν περίπου ὀστᾶ πρὸς τὰ διάφορα μέλη τῆς ἑταιρίας πρὸς ἀνάμνησιν. Ἡ γυνὴ αὕτη αἰσθάνεται πρὸ δέκα λεπτῶν, ὅτι κάποιον ὀστοῦν θὰ πέσῃ, ὅτι δὲ ἕτερον τέλειον θὰ μένῃ εἰς τὴν θέσιν του. Τὸ ὀστοῦν ἐξέρχεται πάντοτε διὰ τῆς ὀπισθίας πλευρᾶς του, ἡ δὲ πληγὴ ἐπουλοῦται τάχιστα, μολονότι μετὰ τὴν ἐξαγωγὴν τῶν κοκκάλων διέμειναν σημεῖα πληγῆς ἐπὶ τοῦ σώματός της.

Ἡ γυνὴ αὕτη ἐν ὅλῳ τῷ βίῳ της ἦτο εὐπορροῦσα καὶ λίαν εὔθυμος ὅπερ μαρτυρεῖ τὴν ἰσχὺν τοῦ πνεύματος συμπορευόμενον μὲ τὰς ἐκτάκτους περιστάσεις.

ὅστις ἀμέσως ἐξέβαλε σπινθῆρας πολλοὺς ὡς ἐκ τῆς συντριβῆς ῥωσφορικῶν πυρείων προελθούσας.

— Πίσου! πίσου! ὠρὲ Μίλιο, ἐτονθόρυσε σταυροκατυπούμενος καὶ οὗτος μὲ χεῖρα τρέμουσαν. Ὁ διάπανος εἶνε μὲ τὸν Χαρζὲν ἀγᾶ ἀπούᾳ... πάει, πάει ὁ Βέλιος! κρίμας, πάει τὸ πρωτάτο... δὲ θὲ μᾶς ἀφήσουνε μηδὲ νὰ τὸν ἰδοῦμεν... Ἄσε τοῦτο τὸ στένωμα.... πᾶμε νὰ διαβοῦμε δίπλ' ἀπ' τὸ βουνὸ καὶ τὸ κεφαλχῶρι... θὰ φθάσουμε πέντε ὥραις ἀργότερα, μὰ τί ἔχεις νὰ κάνῃς!

Ὁ νέος τὸν ἠκολούθησε ἐπὶ μικρόν, ἀλλ' ἐν ἀκαρεῖ ἐσταθῆ αἴφνης καὶ μεγαλοφώνως, ὡς ἂν ὑπὸ ἀοράτου δυνάμεως ἐνεψυχοῦτο ἐκραύγασε.

— Καπτάνιε, πέντε ὥραις ποιὸ ἀργὰ τὸ κεφάλ' τοῦ ἀδελφοῦλί μου δὲ θὰ 'ναι πιὰ 'στὸ τόπο του.... θὰ τὸ πάῳ ὁ πασσᾶς.....

— Ἔχεις δίκαιο, Μίλιε, εἶπε καὶ ὁ ἀρματωλὸς ἠρεμήσας καὶ σύννους γενόμενος..., ἔχεις δίκαιο.... κάμε τὸ σταυρό σου, παρακάλεσε μ' οὖλη σου τὴ ψυχοῦλα τὴ Παναγία καὶ τὸ σδί της νὰ μᾶς γλυτρώσ' ἀπ' τὸ χέρα καὶ νὰ ξεκουμπίσῃ τὸν πειρασμὸ ἀπ' τὴ στράτα μας. Πάμε πίσου, ἔχομε καπετανόπουλο· σὲ μισὴ ὥρα πιάνουμε τὸ Κορβουνάρι φθάνει μονοχὰ νὰ νὰ μὴ μᾶς ποδιάσουνε πάλι οἱ βρυκολάκοι.

Ἐπανακάμψαντες εἰς τὴν προτέραν αὐτῶν ὁδὸν οἱ δύο οὗτοι συνοδοιπόροι ἐδέοντο διαπῦρως ὑπὲρ τῆς ἐξοντώσεως τῶν βασιλευόντων ἐν αὐτῇ ἀκαθάρτων πνευμάτων, ἅτινα ἐνόμιζον ὡς ἐκ θείας ὀργῆς ἐκεῖσε κατεβόντα, ἵνα κωλύσωσιν αὐτοὺς τὴς ὁδοιπορίας των, τῆς οὔτω κατεσπευσμένης καὶ περιεσπουδάστου.

— Ἡ Παναγιά μᾶς ἐλυπήθηκε, ἐτονθόρυσε μετ' ὀλίγον ὁ νέος.

— Ὁ γυιός της τοὺς κατεπόνεσε.... δόξα 'στὸ Χριστό μας!.... τοὺς πῆρε ἡ κατάρα τῆς δόλιας τῆς μανούλας σου.... οὔτε νύχι ἀπὸ βουρβούλακα τώρα δὲ φαίνεται... κύτταξε τὸ χρυσορέγγαρο π' ἄρχιψε νὰ γλυκογελᾷ 'πίσω ἀπὸ τὴ κορφοῦλα ἐκείνου κεῖ τοῦ βουνακιοῦ· μὰ καὶ οἱ χονδροὶ ἔσκοι ποῦτα γύρου σύνναρα μαζώνουνε εἶνε μήνυμα φουρτούνας· καλὰ μᾶς φέγγει τώρα, γιὰ νὰ γλέπουμε τοὺς ξώστραταις καὶ τὰ μονοπάτια.

Μετὰ τὰς λέξεις ταύτας σιωπὴ βαθυτάτη κατέλαβεν ἀμφοτέρων τῶν ὁδοιπόρων τὰ στόματα, ὡς εἰ ἕκαστος νὰ παρεδόθη εἰς ἀπασχόλους σκέψεις. Ἐν δὲ τῇ νυκτερινῇ ἐκείνῃ σιγῇ οὐδὲν ἕτερον ἠκούετο εἰμὴ ὁ κρότος τῶν βημάτων τῶν ὁδοιπόρων. Ὁ κάπνος, τὰ ἔμβολον ρεύματα τοῦ ἐνώπιον των ποταμοῦ, οἱ σπινθηροβολ

ΤΟ ΠΑΡΟΝ

ΠΑΤΡΟΚΛΟΣ ΣΚΟΠΕΛΙΔΗΣ

ΗΤΟΙ

ΤΟ ΜΕΓΑΛΕΙΟΝ ΚΑΙ ΤΑ ΒΑΡΑΘΡΑ ΤΗΣ ΑΙΓΑΙΑΣ

ΠΑΤΡΙΩΤΙΣΜΟΣ ΑΠΟ ΤΟΥ 1850 — 1881.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΕΞ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ.—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ.

Τὸ Καρρεψεῖον τῆς Μπέλλα Γκρέτζιας

Τὰ 1840 ἐν Ἀθήναις ὑπῆρχεν ἐν μιᾷ τῶν γωνιῶν τῆς διασταυρώσεως τῶν ὁδῶν Ἑρμοῦ καὶ Αἰόλου, ἐν ᾗ σήμερον εἶνε τὰ ἐμπορικὰ καταστήματα τῶν κ. κ. Δ. Κόππα Β. Βαρνάβα καὶ Γεωργίου Τζοβάνη καφφεῖον ὀνομαζόμενον «Ὡραία Ἑλλὰς», κοινῶς ὅμως καλούμενον τότε παρὰ πάντων ἡ «Μπέλλα Γκρέτζια.»

Τὸ καφφεῖον τοῦτο, τὸ ὁποῖον ἦτο τὸ ὡραιότερον, μεγαλείτερον καὶ πρωΐστερον τῶν Ἀθηνῶν, ἠνέῳξε τὰς θύρας του σχεδὸν συγχρόνως μὲ τὴν μετάθεσιν τῆς πρωτευούσης τῆς Ἑλλάδος ἐκ Ναυπλίου εἰς Ἀθήνας.

Ἦτο τοῦτο, οὕτως εἰπεῖν μέχρι τοῦ 1843 τὸ κυριώτερον κέντρον τῆς συναθροίσεως τοῦ ἄνθους τῆς Ἑλληνικῆς κοινωνίας καὶ τῶν Βαυαρῶν· διότι ἔζων τότε πολλοὶ τῶν ἐξόχων ἀνδρῶν τοῦ ἀγῶνος καλούμενοι «τὰ λείψανα τοῦ Ἀγῶνος».

Ἐνταῦθα συχνότατα προὐκαλοῦντο αἱ διάφοροι τοῦ τότε συρμοῦ μονομαχίαι μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων καὶ Βαυαρῶν, κυρίως δὲ μεταξὺ Ἑλλήνων καὶ Βαυαρῶν ἀξιωματικῶν.

Μετὰ τὸ 1843 καὶ τὴν ἀναχώρησιν τῶν Βαυαρῶν ἄρχεται δευτέρα περίοδος τοῦ καρρεψείου τούτου οὐ μόνον διότι οἱ Βαυαροὶ ἀπῆλθον ἐξ Ἑλλάδος, ἀλλὰ καὶ διότι πολλοὶ τῶν ἐπισήμων ἀγωνιστῶν, ὁ εἷς μετὰ τὸν ἄλλον, ἐγκατέλιπον τὸ ἀγήμερον ἡμῶν ἐμβιωτήριον.

Ἐν τούτοις μετὰ τὸ 1843 τὸ καρρεψεῖον τοῦτο διετήρει ἔτι τὸ γράτ-ραν του, ἦτο δὲ τὸ πρωΐστερον τῶν Ἀθηνῶν. Ἀλλ' ἡ πόλις τῶν Ἀθηνῶν τότε μόλις ἐξελείνετο διὰ τῆς ὁδοῦ Αἰόλου μέχρι τῶν «Κανονίων». Οὕτως ὡμοιάζετο ὁ μικρὸς στρατὼν τοῦ πυροβολικοῦ κείμενος ὅπου σήμερον τὸ ξενοδοχεῖον τοῦ Στέμματος. Εἰς τὴν θέσιν δὲ ὅπου νῦν κεῖται τὸ πολιτικὸν Νοσοκομεῖον, ὑπῆρχε μεγάλη τάφρος ἀποτελοῦσα τὰ πέρατα καὶ τὸ ἔσχατον ὅριον τῆς πρωτευούσης τοῦ Ὄθωνος.

Ἀριστοκρατικὸν μέρος τῶν Ἀθηνῶν εὐθυμεῖτο τότε ἡ Πλάκα καὶ ἡ ὑπώρεια τῆς Ἀκροπόλεως.

Τὸ 1849 ἐν τῷ καρρεψείῳ τούτῳ συνήρχοντο οἱ συγγενεῖς καὶ τὰ τέκνα τῶν ἀποθεωσάντων ἐξόχων ἀνδρῶν τῆς Ἑλλάδος· πολλὰ ἔτι ἐπιζῶντα λείψανα τῆς Ἐπαναστάσεως καὶ ἡ νέα γενεὰ, ἥτις μετὰ μεγάλης περιεργίας ἠκροᾶζετο παρ' αὐτῶν τὰς πολυειδεῖς διηγήσεις τῶν διαφόρων συμβάντων, ἐπεισεῖον καὶ μαγὸν τῆς ἐπαναστάσεως.

Τὸ 1849 κατετάραττε τὰς Ἀθήνας τὸ Πατσιρικὸν ζήτημα ἐπέσυρε δὲ τὴν Ἑλλὰς ἐμκατεῖτο ἔτι ὑπὸ τριῶν ξένων κομμάτων τοῦ Ἀγγλικοῦ Γαλλικοῦ καὶ τοῦ Ναπικοῦ δι' οὗ ἐκαλοῦντο οἱ Ρωσσόφρονες, τὸ καρρεψεῖον ἦτο θερυῶδες θέατρον ἀγθίσεων ἀμφισβητήσεων, αἰτίνες κατέληγον ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον εἰς μονομαχίας.

Δολοφονίαι, μαχαιρώσεις καὶ ἀναυδρα πιστολισμοὶ, ὡς σήμερον δι' ὧν φονεύονται οἱ ἀθῶοι περιεστῶτες ἢ διαβᾶται δὲν ὑπῆρχον. Διότι τότε ὑπῆρχεν ἔξοχον φρόνημα ἱπποτικὸν μεταξὺ τῶν Ἑλλήνων εἰς τὰς πολιτικὰς αὐτῶν δοξασίας, κυρίως δὲ διὰ τὴν οἰκογενειακὴν τιμὴν ὥστε ὁ ἐπιῶν καὶ ἐνθυμούμενος τὴν ἐποχὴν ἐκείνην ἀδύνατον νὰ μὴ ἐρυθριᾷ ἐνώπιον τῆς ἀνεστώσης ἠθικῆς καὶ πολιτικῆς καταπτώσεως. Τὴν ἐποχὴν ἐκείνην οἱ νόμοι καὶ οἱ δικασταὶ ἀπήλαυον τοῦ ὑπερτάτου σεβασμοῦ καὶ τῆς μεγαλειότητος ἐλευθερίας.

Κερδοσκοπίαι οἰκοπέδων, γαιῶν, χρημάτων δὲν ὑπῆρχον, οὔτε χῶρος ἔτι διὰ τοκογλυφίαν, τοῦ τοκογλύφου θεωρουμένου βδελυρωτέρου τοῦ ἐσχάτου Ἰουδαίου τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

Τὰ πνεύματα πάντων τῶν κατοίκων τῆς ἐλευθέρας Ἑλλάδος συνεκεντροῦντο εἰς δύο μόνον στοχασμοὺς, πότε θὰ ὑπάγωμεν εἰς Κωνσταντινούπολιν καὶ πότε θὰ μεταφέρωμεν τὴν πρόσκυσιν πρωτεύουσαν τῶν Ἀθηνῶν εἰς τὴν ἀρχαίαν ἡμῶν τῆς Βυζαντινῆς Αὐτοκρατορίας.

Ἄρα τὸ πνεῦμα γενικῶς ἀνδρῶν, γυναικῶν παίδων, νέων καὶ γερόντων ἦτο ἔτι στρατιωτικὸν καὶ ἀδελφικόν, πῶς νὰ ἀπελευθερώσωμεν τοὺς ὑπὸ δουλείαν ἀδελφοὺς ἡμῶν.

Τὴν 15 τοῦ Μαΐου τοῦ 1849 τὸ καρρεψεῖον τῆς Μπέλλα Γκρέτζιας ἦτο πεπληρωμένον ὑπὲρ τὸ σύνηθες ἐκ τῶν θαμώνων του συζητούντων τὰ τοῦ Παττσιρίκου, Φίνλαη καὶ λόρδου Παλμερστῶνος.

Κατεφέροντο δὲ πολὺ τινες τούτων κατὰ τοῦ κ. Παντιᾶ Ῥάλλη, Γενικοῦ Προξένου τῆς Ἑλλάδος ἐν Λονδίνῳ ὅστις ἔχων τοιαῦτα πλούτη, ἐπιῤῥαψὴ καὶ βαρύτητα δὲν ἐπεδέλλετο εἰς τὴν Ἀγγλικὴν Κυβέρνησιν ὅπως μεταλλάξῃ πολιτικήν. Κατηγόρουν αὐτοῦ ὡς στερουμένου πατριωτισμοῦ καταφεύγοντες εἰς τὸ τότε διαβεβαιούμενον πανταχόθεν ἐπιχείρημα, ὅτι ἔκαμε τὸν μέγαν πλοῦτόν του ἐκ τῶν ἐμπιστευθέντων εἰς τὸν οἶκον τῶν ἀδελφῶν Ῥάλλη χρημάτων τῶν δανείων τοῦ 1824 καὶ 1825.

—Καὶ ἐὰν τόσα ἔχουν οἱ Ῥάλληδες ἠῤῥώτησαν εἰς συγγενῆς τοῦ Νότη Μπότζαρη φουστανελλοφόρος τὸν ἀγορεύοντα, ὅστις ἦτο νέος ὑπάλληλος φραγκοφορεμένος. Οἱ φραγκοφορεμένοι, οἱ γνωρίζοντες μικρὸν τὴν γαλλικὴν ἢ Ἰταλικὴν καὶ ταξειδεύσαντες εἰς Εὐρώπην, ἐθεωροῦντο τότε οἱ μᾶλλον τῆς Ἑλλάδος ἐγγράμματοι ἄνθρωποι. Οἱ πλεῖστοι δὲ τῶν ἀκροαζομένων αὐτῶν διὰ τῆς ἁπλοϊκότητος των οὐ μόνον τοὺς ἐπίστευον, ἀλλὰ καὶ ἐπανελάμβανον τὰς ταρατολογίας των, δι' ὃ πολλοὶ εἶχον τόσας παπλαγωνέας ἰδέας τῶν πραγμάτων τῆς Εὐρώπης.

—Μὰ πρέπει νὰ ἔχουν τοὐλάχιστον πενῆντα ἑκατομμύρια λίρας. Ἄλλοι λέγουν ὅτι ἔχουν ἑκατὸ ἑκατομμύρια.... ἐγὼ δὲν τὸ πιστεύω ἀπεκρίθη, ὁ προλαλῶν.

—Ἑκατὸ ἑκατομμύρια λίρας!... πόσαις κάνουνε δραχμάδες ἔκραξεν ἕτερος ;

—Πολλαπλασιασὲ τα μὲ τὸ 25... κάνουν δύο δυσκατομμύρια πενταισέσαις χιλιάδες δραχμαῖς.

—Μωρὲ τὸν Κ...! καὶ δὲν πῆρε ἀκόμη τὴν Πόλι ; ἔκραξεν ἕτερος φουστανελλοφόρος, ἀγριάνθρωπος ὀπλοφόρος, μετὰ φοβερῶν μυστάκων καὶ μὲ ἀνεκτὴν λάσιον στῆθος, διὰ κεκρυωδοῦς φωνῆς, ὡς νὰ ἐπνίγετο ἐν τῷ ἀριθμῷ τούτῳ τῶν δραχμῶν.

—Καὶ ἐπῆγέ τις ἐξ ἡμῶν τῶν ἐνασχολουμένων εἰς τὰ τοιαῦτα νὰ θέσῃ ἐν τῷ ἐμπορικῷ νῷ τοῦ κ. Ῥάλλη τὴν ἰδέαν αὐτήν ; εἶπεν εἷς ἕτερος κομψὸς γενανίας· ἐπῆγε νὰ ἀναφλέξῃ τὰ πατριωτικὰ αἰσθήματα του, νὰ ἐνθουσιάσῃ τὴν καρδίαν του νὰ παραστήσῃ πρὸς αὐτὸν ὄχι μόνον τὴν ἄπειρον δόξαν ἥτις θὰ τὸν περιβάλλῃ ἀλλὰ καὶ τὸν ἄπειρον πλοῦτον τὸν ὁποῖον θὰ κερδήσῃ, διότι δι' ἑκάστην χιλιάδα λίρας ὅπου θὰ ἐπαναφέρῃ εἰς τὴν πόρθηνιν τῆς Κωνσταντινουπόλεως μας ἀναντιῤῥήτως τὸ ἔθνος θὰ τὸ ἀποδώσῃ εἰς κτήματα καὶ ἐκ τοῦ θησαυροφυλακείου τοῦ Σουλτάνου τοὐλάχιστον τὸ πενταπλάσιον προσθέσει.... Ἐπειτα κύριοι ἐν Ἀγγλίᾳ ἴδν εἶνε ὁ κ. Παντιᾶς ὁ Ῥάλλης ὁ μόνος ἑκατομμυριοῦχος Ἕλλην· καὶ τοῦ ἀφίνετε τοὺς Ἰωνίδας, τοὺς Ῥοδοκανάκας τοὺς Τζιτζίνιας τοὺς Φραγκιάδας τοὺς Σκυλίτζηδες, τοὺς Ἀργέντιδας, τοὺς Πετροκόκκινους, τοὺς Καβάγας, Κασσαβέτας, τοὺς Λασκαρίδας, τοὺς Σπαρτάλη, Μαυροκορδάτους καὶ Μικρουλάκιδες τοὺς Ταμπάκη, τοὺς ἄλλους Ῥάλλιδες, τὸν Γεραλόπουλον καὶ τριακοσίους ἄλλους τῆς Μαγγεστρίας καὶ Λιβερπούλης ἑκατομμυριούχους ἐμπορικοὺς ἑλληνικοὺς οἴκους ἐμφορουμένους ἐκ πυρέσσοντος πατριωτισμοῦ, ἐκ τῶν εὐγενεστέρων καὶ λεπτοτέρων φιλελευθέρων αἰσθημάτων καὶ ἐκ τῶν μᾶλλον μεγαλεπιβόλων ἰδεῶν....

—Καὶ πόσα ἔχουν ὁ καθένας των κὺρ Πάτροκλε ;... ἔγουν λές καὶ δαῦτοι μιλλιούνια λίρες ; διέκφυν οἱ κύριοι τὸν λαλοῦντα διὰ τοιαύτης καθαρευούσης γλώσσης πρᾶγμα σπάνιον τὴν ἐποχὴν ἐκείνην.

—Βεβαίως ἔχουν... διέκοψεν ἕτερος ἀποσάμως προσθέσας μᾶλλον θυμοῦδες, ἕνας κάποιος Λαμπίκης ποῦ τᾶς προλλᾶς πέρασε ἀπὸ τὸν Πειραιᾶ ἐρχομένος ἀπὸ τὴν Ἀγγλτέρρα καὶ πηγαινάμενος στὴν Πόλι διηγοῦντανε πῶς οὐλοι οἱ Ἕλληνες τῆς Ἀγγλτέρρας πρὸ τρία χρόνια στὴν πεῖνα τῆς Ἰρλάντας ἐτριπλασίασαν τὰ κεπιτάλια των μὲ τὰ καλαμπόκια καὶ τὰ στάρια.

—Μὰ σὰν τί νὰ 'χῃ κὺρ Πάτροκλε Σκοπελίδη κάθε σοῦρτι μας τῆς Λόντρας ; ἡ ἀρεντιά σου ποῦ καταγίνεσαι σὲ δαῦτα καὶ εἶσαι κοσμογυρισμένος καὶ γνωρίζεις ἀπ' οὖλα καὶ μιλᾶς τόσες γλῶσσες καὶ εἶσαι ὁ ποιὸ γραμματισμένος μέσα στὴν Ἀθήνα ὅπως τὸ φωνάζῃ οὖλος ὁ κόσμος· θὰ ξέρεις καλὰ τὰ βᾶρς οὖλωνε αὐτανῶν τῶν μεγαλεμπόρων μας τῆς Ἀγγλίας... σὰν τί νὰ 'χῃ ὁ καθένας τους ; ἠρώτησεν ἀδῆς ὁ ἀγριάνθρωπος συνοῤῥοῦν τὸ μέτωπον καὶ φαινόμενος σύνναυς.

— Τί νὰ σᾶς εἴπω Κύριοι κατὰ τᾶς πληροφορίας ἀς συνέλεξα ἐκ διαφόρων πηγῶν αὐθεντικῶν, ἀπεκρ.θη ὁ ἥρως τοῦ παρόντος συγγράμματος μετ' ἀδιαφορίας ἀκροασθεὶς τοὺς ἀνωθι κολακευτικοὺς λόγους ὡς νὰ ἦσαν τὰ ὠτά του εἰθισμένα εἰς τοὺς τοιούτους, οἱ Ἀργέντιδες Σκαφίτες ὑπολογίζονται μὲ δέκα ἑκατομμύρια, λίρες στερλίνες, οἱ Ἰωνίδες μὲ δεκαπέντε ἑκατομμύρια. οἱ Ῥοδοκανάκιδες μὲ δέκα, οἱ Σπαρτάλοι καὶ Λασκαρίδαι ἀπὸ ἕξ ἑπτὰ ἑκατομμύρια, ὁ Κασσαβέτης τρία τέσσαρα ἑκατομμύρια, οἱ ἄλλοι Ῥάλλιδες ἀπὸ ἑκτὸ ἕως δέκα ἑκατομμύρια, οἱ Τζιτζίνιδες, οἱ Φραγκιάδαι, οἱ Σκυλίτζιδες καὶ οὗτοι ἀπὸ ἑκτὸ ἕως δέκα ἑκατομμύρια, οἱ Πετροκόκκινοι ἀπὸ ἕνα ἕως δύο ἑκατομμύρια.... βλέπετε ὁ μικρότερος Ἑλληνικὸς ἐμπορικὸς οἶκος μας τῆς Ἀγγλίας ἔχει τοὐλάχιστον ἓν ἑκατομμύριον....

— Καὶ δὲν μπορεῖν νὰ μᾶς δώσουν οἱ καλοὶ οὗτοι πατριῶται τοὐλάχιστον ἕνα μιλιοῦνι λίρες νὰ πάρουμε τὴν Πόλι ;.... μὲ μόνο μισὸ μιλιοῦνι τὴν πέρνουμεν... δὲν θέλομεν παρὰ τουφέκια καὶ πολεμοφόδια καὶ ζαερέβες.... καὶ θὰ σηκωθῇ οὖλη ἡ Ἤπειρος, Θεσσαλία οὖλη ἡ Ρούμελη... σὲ δυὸ μῆνες θὰ μεθα μέσα στὴν Πόλι... ὁ Τοῦρκος σήμερα παντοῦ εἶνε ψώριος καὶ ὁ Ρωμηὸς παντοῦ ζωντανὸς καὶ πλούσιος.

— Ἀλήθεια λέγει ὁ Καπετὰν Καλογερᾶς... ὅτι λέγει εἶνε ἀλήθεια.... ὁ Τοῦρκος ψορᾶ· καὶ αἱ περισπάσεις ἀπέλλυνται, ἡμεῖς δὲ κατασπαρατοῤῥέθα ἐντὸς τῶν Ἀθηνῶν διὰ ξένα κόμματα. Οἱ κυβερνῆται μας ἔγειναν δοῦλοι τῆς βασιλείας· τὸ σύνταγμα ἡμῶν μετεβλήθη εἰς μίαν γελοιογραφίαν... ὅτι κατορθώσομεν ἡμεῖς οἱ πολῖται κρύρα τῆς Κυβερνήσεως καὶ τοῦ Βασιλέως ὅστις ἀπεδείχθη ὅτι εἶνε τυφλὸν ὄργανον τῆς Αὐστρίας.... Ἐγὼ φροῦδ ὅτι μόνον εἰς ὑπᾶρχει τρόπος... μία μόνη βεβαία καὶ τρία βεβαία λύσις ὅπως ἐλευθερωθῶμεν τῶν τριῶν κομμάτων, ὡς ἐλευθερώθημεν τῶν Βαβαρῶν καὶ ἔλθομεν εἰς ἄμεσον βοήθειαν τῶν δούλων ἀδελφῶν μας καὶ φέρομεν τὴν ὁριστικὴν λύσιν τοῦ Ἀνατολικοῦ ζητήματος διὰ τῆς πορθήσεως τῆς Κωνσταντινουπόλεως.

— Γιὰ πές τὴν μάτια μου κὺρ Σκοπελίδη !... ἄ ! καὶ νὰ μὲ ἀξίωνε ὁ Θεὸς νὰ δῶ ἕνα τέτοιο πρᾶμμα πρὶν κλείσω τὰ ματάκια μου,συχεδὸν δακρύων ἐκ τῆς συγκινήσεως του εἶπεν ὁ Καπετὰν Καλογερᾶς ἐμπορπολοῦαρχος, ἀλλ' ὅστις κατὰ τὸ διάστημα τοῦ ἀγῶνος διεκρίθη ὡς ἀρειθύσανος ναύτης εἰς τὰ πυροπλικά.

— Νὰ κάμωμεν ὅτι ἔκαμεν ἡ Φιλική Ἑταιρία· νὰ ἐκλέξωμεν εὐγλώττους, τιμίους, δραστηρίους, πεπαιδευμένους καὶ ἀπὸ καλὰς οἰκογενείας νέους, οἵτινες νὰ ἔχουν ἐντὸς των τὸ Πρεχηθὲν· τὸ πῦρ καὶ ἐπὶ τὰ χείλη ἀκαταμάχητα ἐπιχειρήματα καὶ πέμψωμεν αὐτοὺς εἰς Ἀγγλίαν, εἰς Μασσαλίαν, Τριέστιον, Βιέννα, εἰς Βουκουρέστιον, εἰς Βελιγράδιον εἰς ὅλα αὐτὰ τὰ πλούσια καὶ μεγάλα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ νὰ συλλέξουν τὰ ἀναγκαῖα κεφάλαια δι' ὅπλα πολεμοφόδια καὶ τὴν ἀγορὰν ἐνὸς ἢ δύο ἀτμοκινήτων διὰ τὴν μεταφορὰν τῶν παλληκαρίων μας ἀπὸ σημείου εἰς σημεῖον· μὰ δὸς ἑκατομμύρια λίρες ὅπου εὐκόλως θὰ συλλέξωμεν σᾶς διαβεβαιῶ Τουρκία πλέον δὲν θὰ ὑφίσταται.... δὲν ἔχομεν ἀνάγκην διὰ τὸν σκοπὸν τοῦτον νὰ σχηματίσωμεν φιλικὴν Ἑταιρίαν· οὔτε πολλὰν ἐβδομηρικὴν, ὅτι ἔχομεν ἀνάγκην εἶνε ἱκανοτάτων ἀνδρῶνδιὰ τὴν μεγάλην ἀποστολὴν καὶ καλῶν συστατικῶν ἐκ τῶν πρώτων ἐνεμάντων τοῦ ἔθνους. Πρέπει νὰ εὕρωμεν νέους ἄνδρας ὡς τὸν Ἀριστείδην Παπᾶ, ὅστις ἐστάλη νὰ κατηχήσῃ τὴν Σερβίαν καὶ ἐπροτίμησε τὸν θάνατον τοῦ ἥρωος παρὰ νὰ ὁμολογήσῃ τὸ μυστικὸν ὅταν τὸν συνέλαβον, ὡς τὸν Ἀντώνιον Πελοπίδαν, ὡς τὸν Γρηγόριον Δικαῖον, τὸν κατηχήσαντα τοὺς Ἕλληνας τοῦ Ἰασίου, τὸν Δημήτριον Θέμελην τὸν κατηχήσαντα τοὺς Ἕλληνας τοῦ Βουκουρεστίου καὶ ἐκείνους τοῦ Αἰγαίου Πελάγους, τὸν Δημήτριον Ὑπατρον, τὸν Νικηφόρον Παμπούκην, τὸν Χριστόδουλον Αυριώτην, τὸν Χριστόφορον Περραιβὸν, τὸν Ἰατρὸν Ἱππίτην.... ἐγὼ ἀνεδέχομαι τοὺς Ἕλληνας τῆς Ἀγγλίας... Εἶνε ἀδύνατον νὰ μὴ τοὺς καταπείσω νὰ συνεισφέρωσι διὰ τὸν μέγαν τοῦτον σκοπὸν τοὐλάχιστον ἓν ἑκατομμύριον λιρῶν στερλινῶν... ὅτι ἔχω ἀνάγκην εἶνε νὰ ἐφοδιασθῶ μὲ συστατικὰ, ἀπὸ τοὺς Μιαουλίδες, τοὺς Κανάριδες, Μποτζαρέους, Τζαβέλλας, Βάσσους, Κουντουριωτίδες, Κολοκοτρωνίδες Μαυρομιχαλέους, Σούσσους, ἐξ ὅλων τῶν πρώτων ὀνομάτων τῆς χώρας, κἀκεῖ καὶ ἀπὸ τινας γνωστοὺς μεγάλους Χίους. Λόγου χάριν τὸν Ἀσυκᾶ Ῥάλλη, τὸν Καμπούρη Σκαραμαγκᾶ, τὸν Κοντόσταυλον....οὗτοι καὶ οἱ τρεῖς εἶνε μεγάλοι πατριῶται... γράφομεν καὶ εἰς Σύρον, Σμύρνην, Κωνσταντινούπολιν πρὸς τινας μεγαλεμπόρους γνωστοὺς καὶ ἀνταπροκριτὰς τῶν ἐν Ἀγγλίᾳ καταστημάτων καὶ ὅταν ὑπάγῳ ἐκεῖ μὲ πενῆντα ἑξῆκοντα τοιαῦτα συστατικὰ ἀμφιβάλλετε ὅτι θὰ ὑποσβχῶσι λαμπρῶς, μὲ πιστεύσουν καὶ ὑπογράψουν τὸ ἑκατομμύριον τῆς λίρας καὶ ὅτι δὲν θὰ προμηθευθῶμεν τὰ καλλίτερα ὅπλα καὶ πολεμοφόδια διὰ τὸν σκοπὸν ἡμῶν ;

Ἐλήξεν ὁ κ. Πάτροκλος Σκοπελίδης οὗτινος τὸ ἐξόχου ἀρρενωποῦ κάλλους πρόσωπον ἔρριπτε τοιούτους σαλαγισμοὺς θείου πατριωτισμοῦ ὅπως ἐνθουσιάσῃ πάντας.

Πάντες ἐπεδοκίμασαν τὸ σχεδίον ὡς τὸ μόνον δι' οὗ ἡ Ἑλλὰς ἠδύνατο νὰ βεβαίῳ πρὸς τὸν μέγαν προορισμὸν αὐτῆς ἄνευ τῆς συγκαταθέσεως τῆς Κυβερνήσεως, τῶν τριῶν ξένων κομμάτων καὶ τοῦ Ὄθωνος. Τὸ σχέδιον τοῦτο εὐθυρρήμ τὸ μόνον δι' οὗ ἡ κυβέρνησις καὶ ἡ βασιλεὶς ἤθελον ἀναγκασθῆ νὰ παρακολουθήσωσι τὸ ἔθνος. Τὸ μόνον εἰς τὸ ὁποῖον τινὲς διεφώνουν ἦτο ὅτι ἔπρεπε κατ' ἀρχὰς εἰς μόνος, ὁ κύριος Πάτροκλος Σκοπελίδης νὰ μεταβῇ εἰς Λονδῖνον, μετὰ δὲ τὸ ἀξιον ἀποστέλεσμα του ἐν Ἀγγλίᾳ τότε νὰ μεταβῇ εἰς ἄλλα κέντρα τοῦ Ἑλληνισμοῦ καὶ τοῦτο ὅπως μὴ διεγείρωσιν ἐξωτερικὰς ἀντιδράσεις, ὅπως μὴ γίνῃ γνωστὸ ὁ ἱερὸς καὶ κρύριος σκοπός.

—Μπράβο Σκοπελίδη μπράβο ... Σὺ μόνος θὰ τὸ καταφέρῃς ἔλληξεν ὁ καπετὰν Καλογερᾶς. (Ἀκολουθεῖ).

ΤΟ ΜΕΛΛΟΝ

Ο ΔΙΑΒΟΛΟΣ ΕΝ ΕΛΛΑΔΙ

ΗΤΟΙ

Η ΥΛΗ ΚΑΙ ΤΟ ΑΪΔΟΝ

Ἀλληγορικὴ καὶ παραβολικὴ εἰκὼν τῆς παρούσης καταστάσεως τῆς Ἑλλάδος.

ΣΥΓΓΡΑΦΗ ΠΡΩΤΟΤΥΠΟΣ ΕΙΣ ΠΕΝΤΕ ΤΟΜΟΥΣ

Ὑπὸ ΣΤΕΦΑΝΟΥ ΞΕΝΟΥ.

ΤΟΜΟΣ ΠΡΩΤΟΣ—ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΠΡΩΤΟΝ

Ἡ φωνὴ τοῦ Διαβόλου ζητοῦσα μίαν ἐπανάστασιν

Ἡ δεκάτη ἑβδόμη δεκεμβρίου τοῦ 1881 ἦτο ἐν Σύρῳ κελαινεφὴς καὶ ἀχλυώδης.

Ὁ Οὐρανὸς ἦτο πεπληρωμένος ὄμβρου, ὅστις ἔπιπτεν ἐκ τοῦ σκοτεινοῦ χάους, ἀνωθι τῆς κεφαλῆς τῶν κατοίκων, ὁτὲ μὲν ῥαγδαῖος, σχηματίζων πολλοὺς μικροὺς χειμάῤῥους εἰς τὰ κάτανα τῶν ὁδῶν τῶν δύο λοφωτῶν πόλεων, ὁτὲ δὲ ὡς ἐξ οὐρανίας κρηνῆρας ἐξερχόμενος μικρὸς, μαργαριῶδης καὶ κατεργόμενος εἰς συνεχεῖς ὑγροβόλους σταγόνας πολυώδου διαρκείας. ἀνεπόλει τὴν μελαγχολικὴν οὐρανογραφίαν τῶν ὑγροβίων κατοίκων τῆς Μεγάλης Βρεττανίας.

Ἦσαν αἱ παραμοναὶ τῶν ἐκλογῶν, ἡ-δὲ Ἑρμοῦπολις ἐγερτί, εὐρίσκετο ἐν θορύβῳ.

Οἱ ἐωροδόκοι καὶ οἱ ἐωρολῆπται, ἀνάρπαστοι ἐκ τῶν ἐωροκοπίας ἀμφοτέρων τῶν κομμάτων, διέρθειρον καὶ συνδιεθείροντο φανερά, ὡς νὰ μὴ ὑπῆρχε πλέον ἐν τῷ κόσμῳ αἰδώς, οὔτε ἐν τῇ κτίσει Διάβολος, ὅπως διαιρλονεικήσῃ τὴν ψυχήν των.

Εἶχον λησμονήσει οἱ σιμωνιακοὶ οὗτοι, τοὺς λόγους τοῦ Ἀποστόλου Πέτρου : «Τὸ ἀργύριόν σου εἴη σὺν σοὶ εἰς ἀπώλειαν.»

Αἱ ψῆφοι ἐπωλοῦντο κατ' ἀρχὰς ἀντὶ μιᾶς βαυκάλεως σίνου ἢ ἀντὶ ζεύγους ὑποδημάτων, ἐνὸς πίλου ἢ μιᾶς ὁλοκλήρου ἐνδυμασίας. Ἔπειτα ἀντὶ πέντε, δέκα, εἰκοσιπέντε, πενῆκοντα ὀράγκα καὶ περισσότερα· ἡ δὲ ὑπόσχεσις τοῦ ἐωρολάβου ἐπηρέτο θρησκευτικῶς.

Ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τοῦ «Ξενοδοχείου τῆς Πέλλεως», ἐκάθηντο ὁλοράνοχοι δύο νεοαριχθέντες ἄνδρες, ἀμφότεροι ἐνδεδυμένοι βαθὺ πένθος. Ἐσχάτονα σκυθρωποί, μετὰ βεβαρυμένων ὀφθαλμῶν καὶ ἀμηχανούντες.

Ἐκάθηντο ἐγγὺς τῆς θύρας τοῦ ἐξώστου, τοῦ ἀνοιθι πῆς πλατείας τοῦ Λεωτσάκου, θεωρούμενοι ἀμοιβαῖως καὶ ῥεμβάζοντες.

Ἦσαν σχεδὸν τῆς αὐτῆς ἡλικίας, ἐηλικιῆ νέοι ἄνδρες, ὁ εἷς στρατιωτικός, ὁ ἕτερος πολιτικός, ὁ στρατιωτικὸς ἦτο ἐνδεδυμένος πολιτικά. ἀμφότεροι δὲ μερίου ἀναστήματος, ὁ μὲν εἷς μετὰ ξανθοῦ ἐστριμμένου πρὸς τὰ ἄνω μύστακος, ὁ δὲ ἕτερος μετὰ μικροῦ μέλανος, κεκομμένου πρὸς τὰ ἄκρα.

Ἦτο ἡ τρίτη ὥρα μετὰ μεσημβρίαν, ὡς δὲ εἶπον ἦσαν μόνοι, καταμονοι ἐν τῇ εὐρείᾳ αἰθούσῃ τοῦ Ξενοδοχείου.

Αἴφνης ἀκούεται μία φωνή, ἐκ τρίτου ἀοράτου προσώπου, ἡ φωνὴ ἐξακολουθεῖ · ἀλλὰ δὲν ἦτο ψιθυρισμὸς οὔτε φωνὴ ἀσθενὴς ἢ ἐκλείπουσα, ὅπως ἐκλάβω ὅτι ἤρχετο μακρόθεν, ἐξ ἄλλου δωματίου, ἢ ὅτι ἦτο ἀνθρώπου ὁμιλοῦντος πρὸς τινα εἰς τὸν ἐγγὺς θάλαμον.

Τοὐναντίον, ἦτο φωνὴ μετὰ σαφοῦς ἀκουομένων λέξεων, ἀποτεινομένη μόνον πρὸς τὸν ἕνα καγχαστικῶς, ἢ διὰ πικρᾶς εἰρωνείας καὶ ἄλλοτε ἐπιπλήττουσα, ὡς ἡ φωνὴ νὰ ἦτο θνητοῦ θεσπίζοντος ἐπ' ἀμφοτέρων.

Τοὐλάχιστον οὗτοι ἐνῶ, ὁ εἷς τὸν πλάγιον θάλαμον κατοικῶν, ἀντελήφθην αὐτῆς.

Διεκόπη διὰ τινας στιγμὰς, λήξασα ἀγριοθρῶς εἰς ἀποτρόπαιον καγχασμόν.

Ὁ εἷς τῶν δύο ξένων τότε εἶπε μετ' ἀδιαφορίας ἴσης πρὸς ἀπάθειαν.

Εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ Ἠγεμόνος τοῦ Ἅδου.

Εἰς τὴν ἀκοὴν τῶν λόγων τούτων, ἠγέρθην καὶ προχωρήσας εἰς τὴν ἡμιανοικτὴν θύραν τοῦ κοιτῶνός μου, προσεπάθησα νὰ βεβαιωθῶ, ἐὰν ἐντὸς τῆς αἰθούσης ἦτο καὶ τρίτος ἄνθρ, καὶ ἐὰν δὲν ἐλανθάνθη ἡ ἀκοή μου εἰς τὴν προφορὰν τῶν λέξεων Ἠγεμόνος τοῦ Ἅδου.

Ἐν τῇ αἰθούσῃ δὲν ἦσαν παρὰ μόνον οἱ δύο ἄνδρες τοὺς ὁποίους προανέφερα. Ἀλλὰ ὁ μὲ τὸν μαύρον μύστακα πρόφερε τοὺς ἐπομένους λόγους, εἰς τοὺς ὁποίους βεβαίως ἡ ἀκοή μου δὲν ἠπατάτο πλέον.

—Ἀναντιῤῥήτως, εἶνε ἡ φωνὴ τοῦ Διαβόλου.

Συγχρόνως, ὡς διὰ γαλβανικοῦ σάλου, ἀμφότεροι ἠγέρθησαν ἐκ τῶν καθισμάτων αὐτῶν.

Ἐκαστος δυνατὰ καὶ φανατικῶῃ τὸν πρόμον μου, τὴν ῥάχην μου καὶ τὴν ἀμχανίαν μου... Ἐπίστευον καὶ δὲν ἐπίστευον τὰ ὦτα μου, διότι οἱ ὀφθαλμοί μου δὲν ἔβλεπον τρίτον πρόσωπον ἐντὸς τῆς αἰθούσης.

— Ἤλθες ;.... Σὲ ἐπεριμένομεν. Λέγε, πόθεν θὰ ἀρχίσωμεν τὴν ἔρευναν ! ἠκούσθη λέγουσα ἡ φωνὴ τοῦ φέροντος τὸν ξανθὸν μύστακα.

— Παραπολὺ διάζεσθε.... χᾶ ! χᾶ !.... προσποιεῖσθε ὅτι ἀγνοεῖτε.... Ἐλησμονήσατε ὅσας ἐλάβετε Ἄνωθεν ἐδηγίας, πρὶν ἐπανέλθητε ἐπὶ τῆς γῆς ;

Οἱ λόγοι οὗτοι μὲ περιέπλε

ΒΑΜΒΑΚΕΣ ΑΜΕΡΙΚΗΣ

Τὴν ὄντως θαυμασίαν ἐσοδείαν τοῦ βάμβακος ἐν ταῖς Ἡνωμέναις Πολιτείαις τοῦ 1890, ἥτις ἀνῆλθεν 8,653,000 δέματα, ἀπέναντι μόνον 7,312,000 δεμάτων τοῦ 1889, οὐδὲ ἡ τοῦ παρόντος ἔτους ἐσοδεία θέλει ὑπερβῆ, τοὐναντίον μάλιστα εἶνε καταφανὲς ὅτι ἔσται μικροτέρα ἐκείνης τοῦ 1890. Αἱ καθ' ἅπαν τὸ τρέχον ἔτος ἐπικρατήσασαι χαμηλαὶ τιμαὶ ἐνέβαλον τὴν ἰδέαν εἰς τοὺς βαμβακοπαραγωγοὺς, ὅτι ἡ παραγωγὴ ἦτο πολὺ μεγάλη, κατ' ἀκολουθίαν δὲ περιώρισαν ἐλαφρῶς τὴν ἐδαφικὴν ἔκτασιν τῶν βαμβακορυτειῶν, ἥτις κατὰ τὰς ἐν τῷ Bureau τῶν Ἡνωμένων Πολιτειῶν εἰδήσεις τοῦ Αὐγούστου, συμποσοῦται μόνον εἰς 19,135,988 πλέθρα (acres), ἐνῷ κατὰ τὰς δημοσιεύσεις τοῦ παρελθόντος ἔτους αἱ βαμβακορυτεῖαι κατεῖχον πλέθρα (acres) 19,591,843. Ἐκτὸς δὲ τῆς ἐλαττώσεως τῆς παραγωγῆς, ἥτις προέκυψεν ἕνεκα τοῦ περιορισμοῦ τῆς ἐδαφικῆς ἐκτάσεως τῶν βαμβακορυτειῶν, καὶ ἡ ποιότης τοῦ προϊόντος δὲν εἶνε τόσῳ καλὴ ὅσῳ κατὰ τὸ παρελθὸν ἔτος, οὔσης τῆς μέσης ποιότητος τὴν 1ην Σεπτεμβρίου ἐ. ἔ. 82. 7 τοῖς ἑκατὸν ἀπέναντι 85. 5 τοῖς ἑκατὸν τοῦ παρελθόντος ἔτους. Ἄχρι τοῦδε ὅμως ἡ μείωσις αὕτη δὲν εἶναι σπουδαία ἐκτὸς ἐὰν λάβῃ χώραν περαιτέρω ὀπισθοδρόμησις εἰς τὴν κατάστασιν τοῦ φυτοῦ. Ἐλάττωσις τῆς ἐσοδείας περὶ τὸ ἥμισυ ἑκατομμύριον δέματα δὲν ἤθελε ζημιώσει σπουδαίως τοὺς Ἀμερικανοὺς βαμβακοπαραγωγοὺς, διότι ἐλαττουμένης τῆς παραγωγῆς ἐπόμενον ἡ προσδοκία ὑψηλοτέρων τιμῶν ἀπὸ τὰς λίαν ἐκπεσμένας τοῦ παρελθόντος ἔτους. Πιστεύομεν ὅτι ὁ βάμβαξ τελευταίως, ἂν δὲν ἔφθασε τὴν μεγαλειτέραν ὑποτίμησίν του εἰς Λίβερπουλ ἀρκούντως ὅμως προσήγγισεν αὐτήν.

ΕΚΚΛΗΣΙΑ ΚΤΙΣΜΕΝΗ ΜΕ ΚΟΡΑΛΛΙΑ

Εἰς τὴν νῆσον Μάχε τοῦ ἀρχιπελάγους (Seychelles) ὑπάρχει ναὸς ἐκ τῶν πλέον ἀξιοπεριέργων τῆς γῆς. Αἱ εἰρημέναι νῆσοι ὑποτίθεται ὅτι εἶνε ἡ Ἐδὲμ τῆς παλαιᾶς Γραφῆς, τὸ δὲ Ἀρχιπέλαγος τοῦτο συγκροτεῖται ἀπὸ νήσους ἑκατὸν δέκα τέσσαρας αἵτινες εἶνε 1400 μίλ. μακρὰν τῆς Ἀδὲν τῆς Ἐρυθρᾶς θαλάσσης καὶ 1000 μίλια μακρὰν τῆς Ζάνζιμπαρ. Ἡ νῆσος Μάχε ὑψοῦται ἀποτόμως ἐπὶ καθέτων βράχων ἄνωθεν τῆς ἐπιφανείας τοῦ Ὠκεανοῦ 3000 πόδας ἔχουσα ὡς κέντρον πέριξ αὐτῆς τὰς ἐπιλοίπους νήσους. Ὅλαι αἱ νῆσοι αὗται πλημμυροῦσιν κοραλλίων εἰς τὸ βάθος τοῦ βρέχοντος αὐτὰς Ὠκεανοῦ. Αἱ παραλίαι των εἶνε ὡραιότεραι τοῦ κόσμου, καὶ εἶνε λευκαὶ ἐκ λευκῶν τιτανωδῶν ἄμμων ἐν τῷ μέσῳ τῶν ὁποίων περιέχονται ὕραλοι ἐκ κοραλλίων τῆς πλέον ποικίλης καὶ λεπτῆς κατασκευῆς. Οἱ ὕραλοι σχηματίζουν ἓν εἶδος τειχῶν πέριξ ἑκάστης νήσου. Ὅτε δὲ ὁ ἥλιος ἀνατέλλει καὶ αἱ ἀκτῖνές του πίπτουν ἐπ' αὐτῶν, νομίζει τις ὅτι ἔχει ἐνώπιόν του ψηλαφητὴν τὴν ἶριδα· αἱ οἰκίαι εἶνε κτισμέναι μὲ ἓν εἶδος χονδρῶν κοραλλίων κεκομμένων εἰς μεγάλα κυβικὰ κομμάτια. ἅτινα ἀστράπτουσιν ὡς τὰ στιλβωμένα μάρμαρα μὲ τὰ διάφορα χρώματά των, ἐνταριασμέναι δὲ ἐντὸς πυκνῶν δένδρων τῶν τροπικῶν φοινίκων γιγαντιαίου ὕψους καὶ πλατυτάτων φύλλων παραγόντων δροσερωτάτην σκιὰν, παρρησιάζουσιν ἀληθῶς τὴν χώραν τῶν μακάρων. Οἱ φοίνικες οὗτοι ἔχουσιν ὕψος περισσότερον τῶν 100 ποδῶν, φθάνοντες τὰς ὀροφὰς τῶν οἴκων καὶ τῆς ἀπὸ κοράλλια ἐκτισμένης ἐκκλησίας ὁ δὲ ναὸς οὗτος εἶνε ἐκ τῶν λαμπροτέρων εἰς τὸ ἐξωτερικόν, διότι εἶνε πεποικιλμένος διὰ τῶν ὡραιοτέρων κοραλλίων. Τὰ ὄρη τῶν νήσων τούτων περιέχουσιν ἀπέραντα δάση ἐξ ὁμοίων δένδρων καὶ πολλῶν ἄλλων διαφόρου γένους.

ΜΕΓΑΛΑ ΔΩΡΑ

Ὁ συνταγματάρχης τοῦ Λονδίνου Νόρθ ὁ ἐπικαλούμενος καὶ βασιλεὺς τῶν νίτρων διότι κερδοσκοπήσας εἰς τὰ νίτρατῆς Ἀμερικῆς καὶ ἀναβιβοκατεβάζων τὰς μετοχὰς των ἐν τοῖς χρηματιστηρίοις ἐκέρδισε τρία ἑκατομμύρια λίρας στερλίνας ἔδωκε μετὰ τὸ γεῦμα του δῶρον πρός τινα τῶν ὑπερητῶν ἑνὸς ξενοδοχείου χιλιόλιρον τῆς τραπέζης τῆς Ἀγγλίας γραμμάτιον. Ποῦ ἠκούσθη χίλιαι λίραι στερλίναι εἰς ἕνα ὑπηρέτην, τοῦτο οὔτε ὁ μᾶλλον ἐκκεντρικὸς καὶ ξενότροπος λόρδος ποτὲ ἔκαμε. Ὁ γενναῖος συνταγματάρχης μετὰ τὴν πόσιν ἀρκετῶν οἴνων ἐζήτησε φαίνεται μᾶλλον νὰ διατρανώσῃ τὴ ματαιοδοξίαν του ὅπως τὸ ὄνομά του διασαπιλσθῆ ἢ ἐκφράσῃ τὴν συμπάθειαν ἢ φιλανθρωπίαν του πρὸς τὸν ὑπηρέτην. Εἰς τὸ ἑστιατόριον τοῦ Λονδίνου τῶν κκ. Α Σ Γκάτη οἱ πέντε ἢ ἓξ ὑπηρέται του κερδίζουσι περισσοτέρας τῶν 60 λιρῶν στερλινῶν τὴν ἑβδομάδα, οἱ δὲ ὑπηρέται τῶν σιδηροδρόμων ἐνῷ τὰ δῶρα εἶναι πρὸς αὐτοὺς ἀπηγορευμένα ὑπολογίζεται ὅτι ἀπολαμβάνουσι περισσοτέρας τῶν τριακοσίων χιλιάδων λιρῶν ἐτησίως παρὰ τῶν ἐπιβατῶν δηλ: σχεδὸν δέκα ἑκατομμύρια δραχμάς. Ἀλλὰ τὰ ἑπόμενα δῶρα ἐδόθησαν δικαίως ἢ ἀδίκως ὡς ἀμοιβαὶ εὑρημάτων μολονότι ὁ Ἀγγλικὸς νόμος δὲν τὰ ἀναγνωρίζει. Τὴν 23 Νοεμβρίου 1844 ἐξηρανίσθησαν 43,000 λίραι στερλίναι εἰς τραπεζικὰ γραμμάτια καὶ 1,200 εἰς χρυσὸν ἐκ τῆς τραπέζης τῶν κυρίων Ρότζερ καὶ συντροφία τοῦ Λονδίνου. Εἰς τῶν συνεταίρων εἶχε λησμονήσει τὴν κλεῖδα τοῦ σιδηροῦ κιβωτίου των ἐπ' αὐτοῦ καὶ οὕτω τὸ μέγα τοῦτο ποσὸν ὑπεξηρέθη παρά τινος. Οἱ τραπεζῖται ὑπεσχέθησαν διὰ τοῦ τύπου ἀμοιβὴν πρὸς ὅντινα ἤθελεν ἀνακαλύψει τὸν κλέπτην 2.500 λίραι στερλ. Τὴν 24 Σεπτεμβρίου τοῦ 1847 δηλ: μετὰ τρία ἔτη ἅπαντα τὰ χρυσονομίσματα ἐπεστράφησαν εἰς αὐτοὺς ἐντὸς ἐσφραγισμένου φακέλλου διὰ τοῦ ταχυδρομείου τῶν δεμάτων ἐκτὸς τοῦ χρυσοῦ. Οἱ τραπεζῖται ἐπλήρωσαν τὸ ὑπόλοιπον τῆς ἀμοιβῆς ἐπίσης ταχυδρομικῶς πρὸς τὸν ἀνώνυμον, οὐδόλως ζητήσαντες νὰ πληροφορηθῶσι τίς ἦτο, ὅπως ἡ Ἀστυνομία θέσῃ τὴν χεῖρα της ἐπ' αὐτοῦ. Τὴν 16ην τοῦ Νοεμβρίου 1881 ἐνῷ τὸ ταχυδρομεῖον τῆς ἐνορίας τοῦ Λονδίνου Hatton Carben εὑρίσκετο ἐσφραγισμένον ἐν τῷ σάκκῳ καὶ ἕτοιμον νὰ ἀναχωρήσῃ ἄνθρωπός τις ἔστρεψε τὸ γκαζόμετρον τοῦ ταχυδρομείου τοῦ δὲ ἀερίου σβεσθέντος, ἐν τῷ θορύβῳ τοῦ σκότους ὁ συνέταιρός του ἢ καὶ ὁ ἴδιος παραλαβὼν τὸν σάκκον ἐγένετο ἄφαντος. Ἐν τῷ σάκκῳ τούτῳ εὑρίσκοντο κιβώτια πολυτίμων ἀδαμάντων καὶ ἐπιστολαὶ ἐντὸς τῶν ὁποίων περιείχοντο ὑπὲρ τὰς 15.000 λίρας στερλίνας. Αἱ ἀσφαλιστικαὶ ἑταιρίαι ἐν αἷς οἱ ἀδάμαντες ἦσαν ἀσφαλισμένοι προσέφερον 1.200 λίρας δῶρον καθὼς καὶ τὸ ταχυδρομεῖον ἑτέραν ἀμοιβὴν διὰ τὴν ἀνακάλυψιν ἀλλ' οὔτε ἴχνος τοῦ κλέπτου ποτὲ ἀνεκαλύφθη. Τὴν 12ην τοῦ Δεκεμβρίου τοῦ 1874 εἰς τὸν σταθμὸν τοῦ Πάτιγκτων τοῦ Λουδίνου ἡ κόμισσα Ντάτλεν (Dadley) καθημένη μετὰ τῆς ὑπηρετρίας αὐτῆς ἐν τῇ μεγάλῃ αἰθούσῃ τῶν ἐπιβατῶν τῆς πρώτης τάξεως ἑνὸς σιδηροδρόμου περιμένουσα τὸ τραῖνο ἐλησμόνησε ἐν τῇ βίᾳ της, ὅταν τοῦτο ἀρίχθη σπεύδουσα νὰ ἀναβῇ εἰς τὴν ἅμαξαν μικρὸν τῆς χειρὸς κιβώτιον μὲ ἀδάμαντας καὶ τιμαλφεῖς ἄλλους λίθους ἀξίας ὡς ἔγραψαν τότε αἱ ἐφημερίδες πεντήκοντα χιλιάδων λιρῶν. Ἡ κόμισσα προσέφερε χιλίας λίρας ἀμοιβὴν Ὁ εὑρὼν αὐτὸ τὴν ἐπαύριον ἐγνωστοποίησε πρὸς αὐτὴν ὅτι ἤθελε τὸ ἐπιτρέψει ἀντὶ τῶν χιλίων λιρῶν ἐὰν αὕτη ἤθελε τοῦ δώσει τὸν λόγον τῆς τιμῆς της ὅτι ποτὲ δὲν θὰ προδώσῃ τὸ ὄνομα του ὅσον καὶ ἐὰν πιεσθῇ ἐκ τῆς Ἀστυνομίας ὅπερ καὶ ἔκαμε, μολονότι τύπος καὶ Ἀστυνομία ἐζήτησαν νὰ ἠναγκάσουν εἰς τοῦτο αὐτήν τε καὶ τὸν σύζυγόν της.

ΟΙ ΜΕΓΑΛΟΙ ΓΑΙΟΥΧΟΙ ΤΗΣ ΑΓΓΛΙΑΣ, ΙΡΛΑΝΔΙΑΣ ΚΑΙ ΣΚΩΤΙΑΣ

Ἐν Ἀγγλίᾳ μόνον εἰς κύριος κατέχει περισσότερα ἀπὸ ἑκατὸν χιλιάδες ἀγγλικὰ πλέθρα γῆν (ὅπερ ἰσοδυναμεῖ παρ' ἡμῖν μὲ τετρακοσίας χιλιάδας στρέμματα) εἰς μίαν μόνην ἐπαρχίαν.. Εἰς τὴν Ἰρλανδίαν ὑπάρχουν τρεῖς καὶ εἰς τὴν Σκωτίαν δεκατέσσαρες. Εἰς τὴν Ἀγγλίαν ὁ δοὺξ Νορθέμπερλαντ εἶνε κύριος 726,464 στρεμμάτων. Εἰς τὴν Ἰρλανδίαν ὁ κύριος Richarq Burribge (Ριχάρδος Μπούρριτ) κατέχει 640,608 στρέμματα εἰς τὴν κομητείαν Γκάλγουεη. Ὁ Μαρκέσιος Κόνυγκαμ κατέχει 719 384 στρέμματα εἰς τὴν κομητείαν Δόνεγκαλ· καὶ ὁ Μαρκέσιος Σλιγκὼ κατέχει εἰς τὴν κομητείαν Μαγιὼ 491608. Εἰς τὴν Σκωτίαν ὁ δοὺξ τῆς Ἀργκάιλ εἶνε γαιοῦχος 693,250 στρεμμάτων εἰς τὴν κομητείαν Ἀργκάιλ. Ὁ κόμης τῆς Μπρεντάλπαν (Breadalbane) εἶνε κάτοχος 936, 664 στρεμμάτων εἰς τὴν κομητείαν τῆς Πὲρθ καὶ 816,768 εἰς τὴν κομητείαν Ἀργκάιλ. Ἤτοι τὸ ὅλον 1,753,432 στρεμμάτων. Ὁ δοὺξ τοῦ Μπουκλοῦ κατέχει 912716 στρέμμα εἰς τὴν κομητείαν Dumfries καὶ 419,844 εἰς τὴν Roxburgh. Ὁ κ. Δόναλδ Καμερὼν 438,296 στρέμματα εἰς τὴν Ἰνβερνες· ὁ κόμης Δαλουζῆ 546.408, στρέμματα εἰς τὴν Φορφάρ· ὁ δοὺξ τοῦ Φάϊφ 523, 280 στρέμματα εἰς τὴν κομητείαν Ἀβερδίν· ὁ δοὺξ τοῦ Χάμιλτων 408.840 εἰς τὴν Butce ὁ σὶρ Γεώργιος Μάκρερσων γκράντ 413,488 στρέμματα εἰς τὴν Ἰνβερνες. Ὁ σὶρ Τζέϊμς Μάθισων 1,624,280 στρέμματα εἰς τὴν Ρός· ὁ δοὺξ τοῦ Ρίτσμων 639,808 στρέμματα εἰς τὴν Μπάνφ· ὁ σὶρ Κάρολος Ρὸς 440, 506 στρέμματα εἰς τὴν Ρός· ὁ κόμης Σίρλστ 640, 896 στρέμματα εἰς τὴν Ἰνβερνες, καὶ τελευταίως ὁ δοὺξ τῆς Σάθερλαντ ὅστις ἔχει 4,705,816 εἰς τὴν Σάθερλαντ. δηλ. σχεδὸν τὸ ὅλον τῆς κομητείας διότι ἡ ἐπιφάνεια τῆς κομητείας συγκροτεῖται ἀπὸ 5,191,384 στρέμματα,

ΕΛΛΗΝΙΚΟΝ ΘΕΑΤΡΟΝ

ΠΡΟΣ ΤΟ ΚΟΙΝΟΝ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ

Ἀναλαβόντες τὴν ἐποπτείαν τοῦ «Ἐθνικοῦ Δραματικοῦ Θιάσου» ἀποτελουμένου ἐξ ἠθοποιῶν ἀρίστων τῆς Ἑλληνικῆς σκηνῆς, ἐθεωρήσαμεν καθῆκον ἀπαραίτητον νὰ ἐπικαλεσθῶμεν τὴν συνδρομὴν τοῦ Ἀθηναϊκοῦ κοινοῦ. Ἐν τῇ πατρίδι τοῦ θεάτρου καὶ παρὰ τὸν ἱερὸν ἐκεῖνον βράχον, ὑπὸ τὸν ὁποῖον τὰ ἀθάνατα ἔργα θείων τραγῳδῶν, ἐδίδαξαν, διέπλασαν καὶ διεμόρφωσαν ὁλόκληρον τὸν ἀρχαῖον Ἑλληνικὸν κόσμον, εἶνε λυπηρότατον τὸ φαινόμενον τῆς σημερινῆς ἀδιαφορίας. Λαοὶ περὶ ἡμᾶς κατώτεροι τὸν πολιτισμὸν, τὴν ἱστορίαν καὶ τὰ γράμματα προβαίνουσι μετ' ὀργασμοῦ εἰς τὴν ὑποστήριξιν τῆς Ἐθνικῆς αὐτῶν σκηνῆς, ἀναγνωρίζοντες ὅτι τὸ θέατρον εἶναι ἡ βάσις τῆς πνευματικῆς αὐτῶν προόδου. Δι' αὐτοῦ μορφοῦται ὁ Ἐθνικὸς χαρακτὴρ, ἐξυψοῦται τὸ φρόνημα, ἐνισχύεται ἡ αἴσθησις τοῦ καλοῦ καὶ ὁ ἔρως πρὸς τὴν πατρίδα. Ἀνάγκη φιλολογίας ἐθνικῆς, ἠθῶν ἐθνικῶν, φρονήματος ἐθνικοῦ. Βωμὸς δὲ ὅλων τούτων εἶναι τὸ θέατρον. Ἀποτεινόμενοι λοιπὸν πρὸς τὸ Ἀθηναϊκὸν κοινὸν καὶ πρὸ πάντων πρὸς τὴν ἀνεπτυγμένην αὐτοῦ τάξιν. ἐπικαλούμεθα τὴν συνδρομήν του. μὲ τὴν πεποίθησιν ὅτι πληροῦμεν μίαν τῶν μεγίστων ἀναγκῶν αὐτοῦ.

Αἱ προκηρυσσόμεναι παραστάσεις ἀνέρχονται εἰς δέκα ὀκτὼ, ἐκλεχθησόμεναι ἐκ τοῦ κάτωθι δραματολογίου. Θὰ διδαχθῶσι δὲ κατὰ προτίμησιν ἔργα πρωτότυπα καὶ. μὴ ἀναδιβασθέντα εἰσέτι ἐπὶ τῆς σκηνῆς.

Αἱ παραστάσεις δοθήσονται ἐν τῷ Μεγάλῳ Θεάτρῳ δὶς τῆς ἑβδομάδος καθ' ἃς ἐσπέρας τὸ Γαλλικὸν Θέατρον ἀργεῖ.

Οἱ ἐπιθυμοῦντες νὰ ἐγγραφῶσι συνδρομηταὶ διὰ τὰς παραστάσεις ταύτας δέον νὰ ἀπευθυνθῶσι πρὸς τὸ γραφεῖον τῆς ἐπιτροπῆς κείμενον κάτωθεν τοῦ δημαρχείου καὶ ἐν τῇ αἰθούσῃ τῆς δραματικῆς σχολῆς.

Ἐν Ἀθήναις τῇ 16 Ὀκτωβρίου 1891

Ἡ ἐπιτροπή

Δημ. Μ. Καλλιφρονᾶς (πρόεδρος). Νεοκλῆς Καζάζης Ἀχιλλεὺς Παράσχος Ἀντ. Ἀντωνιάδης Δ. Οἰκ. Καλαποθάκης.

Ὁ γραμματεὺς
ΝΙΚ. Ι. ΛΑΣΚΑΡΗΣ

ΔΡΑΜΑΤΟΛΟΓΙΟΝ

ΚΥΨΕΛΛΙΔΑΙ Δ. Βερναδάκη. ΛΕΩΝΙΔΑΣ ΕΝ ΘΕΡΜΟΠΥΛΑΙΣ κατὰ μετάφρασιν Ἀγγ. Βλάχου.— ΟΙ ΤΡΙΑΚΟΝΤΑ Ἀλ. Ραγκαβῆ.—Η ΔΟΥΚΙΣΣΑ ΤΩΝ ΑΘΗΝΩΝ, Κλ. Ραγκαβῆ.— ΙΠΠΑΡΕΤΗ καὶ ΒΟΣΚΟΠΟΥΛΑ Δημ. Κορομηλᾶ.— ΛΕΩΝ ΚΑΛΛΕΡΓΗΣ Ἀχ. Παράσχου.— ΠΕΤΡΩΝΙΟΣ ΜΑΞΙΜΟΣ Ἀντ. Ἀντωνιάδου.— Η ΑΛΩΣΙΣ ΤΗΣ ΚΩΝΣΤΑΝΤΙΝΟΥΠΩΛΕΩΣ Δ. Οἰκ. Καλαποθάκη. — ΡΗΓΑΣ ΦΕΡΡΑΙΟΣ Α. Προβελεγγίου.— ΑΝΔΡΟΝΙΚΟΣ Κ. Γ. Ξένου.

Ἐκ τῶν ἀρχαίων, ΑΙ ΦΟΙΝΙΣΣΑΙ τοῦ Εὐριπίδου.— ΑΙ ΝΕΦΕΛΑΙ καὶ Ο ΠΛΟΥΤΟΣ τοῦ Ἀριστοφάνους.

Ἐκ τῶν Ξένων, Ο ΕΜΠΟΡΟΣ ΤΗΣ ΕΝΕΤΙΑΣ τοῦ Σαίξπηρ. καὶ ΟΙ ΛΗΣΤΑΙ τοῦ Σίλλερ.

Πλὴν τούτων, θὰ διδαχθῶσι τὰ βραβευθησόμενα δρᾶμα καὶ κωμῳδία ἐν τῷ προσεχεῖ διαγωνισμῷ τοῦ Πανεπιστημίου καὶ ὅσα ἄλλα ὑποβληθῶσιν εἰς τὴν ἐπιτροπὴν καὶ ἐγκριθῶσι πρὸς παράστασιν.

Τιμαὶ συνδρομῆς 18 παραστάσεων

Θεωρεῖα Α'. σειρᾶς μετὰ φόρου	δραχ.	360
» Β'. » » »	»	260
Ἐξέδρα μετὰ φόρου.	»	65
Ἕδραι » »	»	60

Τυπογραφεῖον καὶ Γραφεῖα ΒΡΕΤΤΑΝΙΚΟΥ ΑΣΤΕΡΟΣ ὁδὸς Προαστείου ἀριθμὸς 8.